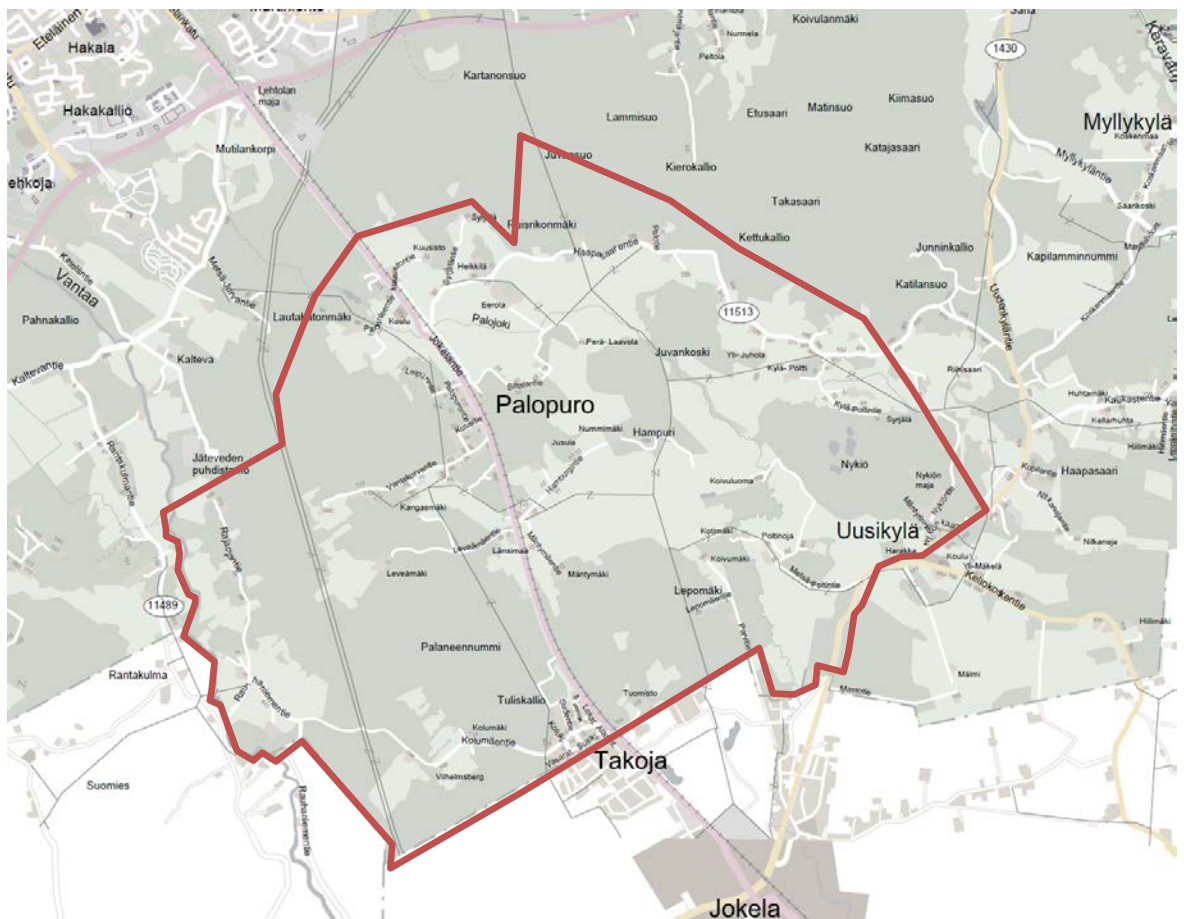

KOOSTE LÄHTÖTIEDOISTA, SUUNNITTELUTILANNE JA TAVOITTEET

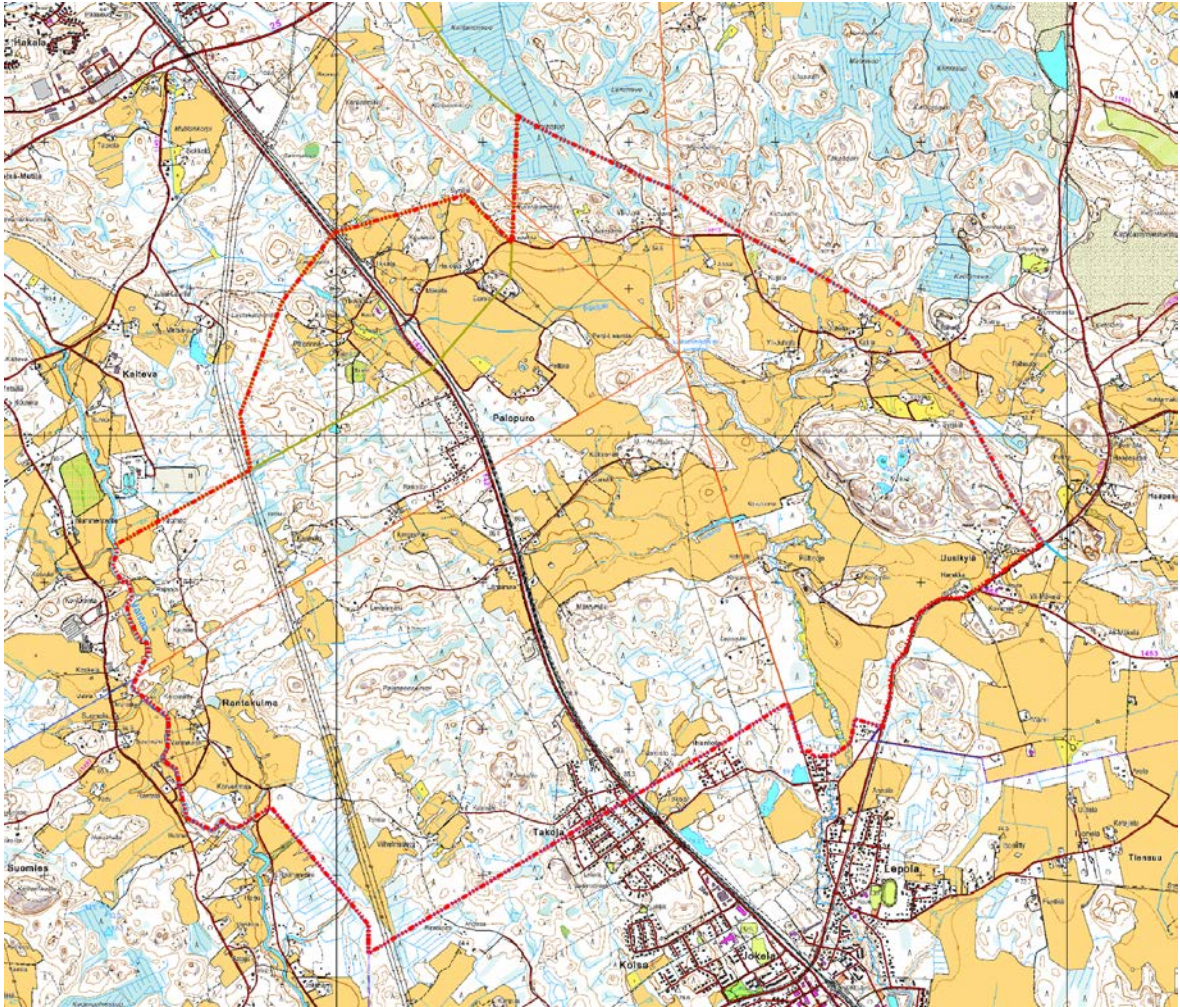
Palopuron osayleiskaava

YK

1	SUUNNITTELUALUE / SIJAINTI	2
2.1	Alueen rakenne	3
2.2	Väestö	3
2.3	Rakennettu ympäristö	3
3	ALUEEN NYKYTILANNE.....	4
3.1.	Luonnonympäristö ja maisema.....	4
3.2.	Maa- ja kallioperä	4
3.3.	Ekologiset verkostot.....	5
3.4.	Luontoarvot.....	6
3.5	Rakennettu kulttuuriympäristö	12
3.6.	Muinaisjäännökset	13
3.7.	Liikenne	14
3.8.	Kunnallistekniikan verkosto	17
3.9.	Melu ja tärinä	18
3.11.	Maanomistus	18
4	SUUNNITTELUTILANNE.....	20
4.1.	Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet.....	20
4.2.	Maakuntakaava	20
4.3.	Yleiskaava	24
4.4.	Asemakaava	27
4.5.	Muut suunnitelmat	27
4.5.1	Maakunnalliset, metropolialuetta koskevat tai seudulliset sopimukset ja ohjelmat	27
	Helsingin seudun MAL-aiesopimus 2012–2015.....	27
	Helsingin seudun maankäytön, asumisen ja liikenteen toteutusohjelma 2020	28
	Helsingin seudun maankäyttösuunnitelma	28
	Helsingin seudun liikennejärjestelmäsuunnitelma (HLJ 2011 ja HLJ 2015).....	29
4.5.3.	Hyvinkään kaupungin strategiat, ohjelmat ja suunnitelmat.....	32
4.5.3.1	Hyvinkään kaupungin väestötavoite 2006 ja väestöennuste 2010.....	32
4.5.3.2	Hyvinkään maankäytön toteuttamishjelma 2014 - 2023	33
4.5.3.3.	Hyvinkään kaupungin varhaiskasvatuksen, esiopetuksen, perusopetuksen ja lukiokoulutuksen palveluverkkosuunnitelma vuosille 2014–2024	33
4.5.4.	Palopuron kyläsuunnitelma	33
5	TAVOITTEET JA PERUSTEET YLEISKAAVAN LAATIMISELLE	34
5.1.	Hyvinkään kaupungin strategiat.....	34
5.2.	Kyläyhdistyksen tavoitteet:	35

1 SUUNNITTELUALUE / SIJAINTI

Suunnittelualue sijaitsee Hyvinkään keskustaajaman eteläpuolella pääradan ja maantien 1421 varrella. Suunnittelualue ulottuu etelässä ja kaakossa Tuusulan kunnan rajaan, idässä ja luoteessa suunniteltuun ns. itäisen radanvarsitiehen, ja lännessä Vantaanjokeen. Pohjoisessa suunnittelualue rajautuu ja menee osin päällekkäin Metsä-Kaltevan yleissuunnitelman-alueen kanssa. Alueen pinta-ala on n. 20,75 km²

2 PERUSTIEDOT

2.1 Alueen rakenne

Suunnittelualueen keskellä kulkevat päärata ja maantie 1421 (Jokelantie), joka yhdistää Hyvinkään ja Järvenpään kaupunkia. Liikenneväylät jakavat suunnittelualueen läntiseen ja itäiseen osaan. Pääradan alitse on kaksi alikulkua, Hamburgintie ja Haapasaarentie.

Pääradalla on aiemmin ollut lähiliikenteen seisake, mutta se lakkautettiin vuonna 1996.

Itäpuoli on KUUMA-kehityskuvan jaottelunsa perinteiset piirteensä säilyttäneitä maaseutuvyöhykettä. Varsinkin Palojoen huoman kummallakin puolella levittäytyvät laajat tasaiset peltoaukeat, joita vain pienet metsäsaarekkeet pilkkovat.

Haapasaarentien pohjoispuoli aina valtatielle 25 saakka on selänneistä metsävyöhykettä, jossa mäkin väleissä on suoalankoja.

Länsipuolella Jokelantien tuntumassa sijaitsee kylän palstoitettu keskusalue, ”Palopuron taajama”, jossa ei kuitenkaan ole sen paremmin asemakaavaa kuin kunnallisteknisiä verkostoja. Kylällä on aiemmin ollut paljon palveluja, mutta ne ovat lakanneet 1980-luvulta alkaen. Viimeinen säilynyt palvelu, vuonna 2012 lakkautettu alakoulu, sijaitsee taajaman pohjoispuolella. Koulu on ollut vuokrattuna kyläyhdistykselle, ja on toiminut mm. kokoontumis- ja harrastustiloina sekä piha liikuntapaikkana.

Tuusulan kunnan rajaa vasten sijaitsee Takojan asemakaavoitettu taajama-alue, jossa on myös vesijärvi- ja viemäriverkosto.

Tienvarren länsipuolen maisema on pääosin metsäistä ja nousee Palojoen ja Vantaanjoen valuma-alueet erottavaksi vedenjakajaselänneeksi. Selänne on asumaton, ja sitä pitkin kulkee maakunnallisesti merkittävä suurten nisäkkäiden käyttämä ekologinen käytävä.

Suunnittelualueen länsilaita muodostuu Vantaanjoen rantapelloista.

2.2 Väestö

Suunnittelualueella asuu n. 600 ympärivuotista asukasta, joista runsaat 200 Palopuron taajamassa.

2.3 Rakennettu ympäristö

Alueen rakennuskanta on pääasiassa vanhoja omakotitaloja ja maatiloja.

Arvokkaiden kulttuuri- ja rakennushistoriallisten kohteiden löytämiseksi kaupungin alueella järjestettiin vuonna 1998 rakennusinventointi, joka palveli mm. vuoden 2000 Kulttuuriympäristön hoitosuunnitelman laatimisessa, ja voimassa olevan Palopuron - Ridasjärven osayleiskaavan laadinnassa. Voimassa olevassa osayleiskaavassa ei ole esitetty rakennussuojelumerkintöjä.

3. ALUEEN NYKYTILANNE

3.1. Luonnonympäristö ja maisema

Peltojen ja asutuksen ulkopuolella Palopuron alue on suurelta osin metsätalouskäytössä olevaa metsää. Alueella on tehty viime vuosina laajoja hakkuita ja eri-ikäisten taimikoiden määrä on suuri. Aiemmasta metsätalouskäytöstä kertoo nuorten kasvatusmetsien suuri määrä – alueella on tuoreiden hakkuiden lisäksi runsaasti 20 - 30 -vuotiasta nuorta metsää.

Vantaanjoen ja Palopuron varsilla on viljeltyjä peltoja ja avoimia rantaniittyjä.

[Keiron 2009]

Palopuro läntinen alue

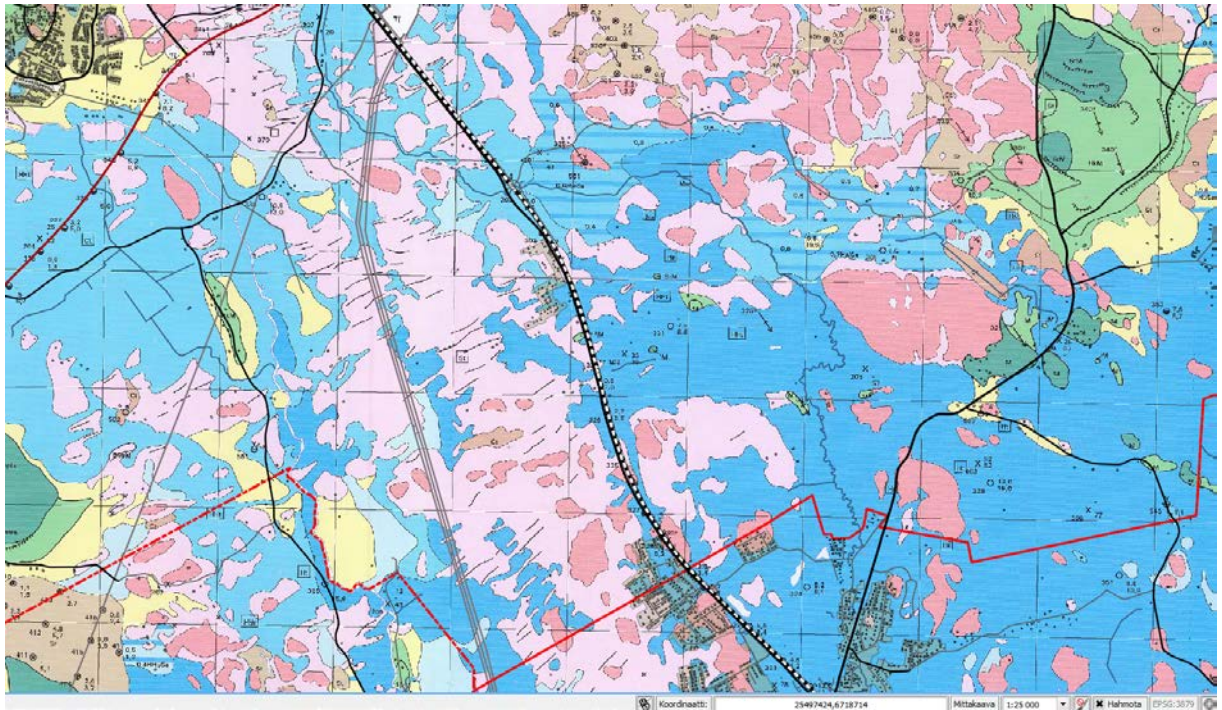
Metsätaloussuunnitelman mukaan kaupungin omistamat maat Palopuron selvitysalueella sijoittuvat pääosin alueen länsiosaan ja pohjoisrajalle. Palopuron taajamassa on yksi erillinen kuvio. Kuviot ovat tuoretta tai lehtomaista kangasta ja pääosin puustoltaan nuoria alle 50-vuotiaita metsiköitä. Kahden kuvion puusto on merkitty 80-vuotiaaksi. Kaikki kuviot ovat talousmetsää. (Hyvinkään kaupunki 2008)

Alueella ei ole suojelualueita, eikä siellä ole tiedossa olevia luonnonsuojelulain luontotyyppejä tai metsälain erityisen tärkeitä elinympäristöjä. Myöskään uhanalaisten eliölajien esiintymisestä alueella ei ole tietoa.

Palopuro itäinen alue

Palopuron itäisellä alueella ei ole kaupungin omistamia maita, joten sieltä ei ole ollut saatavissa metsätaloussuunnitelman tietoja. Alueella ei ole suojelualueita, eikä siellä ole tiedossa olevia luonnonsuojelulain luontotyyppejä tai metsälain erityisen tärkeitä elinympäristöjä. Myöskään uhanalaisten eliölajien esiintymisestä alueella ei ole tietoa. [Keiron 2010]

3.2. Maa- ja kallioperä

Palopuron alueen maaperäkartta

Palopuro läntinen alue

Palopuron alueen länsiosassa vallitseva maalaji on moreeni. Moreenialueiden välissä on pienempi-rakeista maa-ainesta lähinnä hiesua ja savea kapeina juotteina. Hienoa hietaa esiintyy pienellä alueella eteläreunassa. Kalliopaljastumia esiintyy lähinnä etelässä Leveämäen – Tuliskallion alueella. Kallioperä on pohjoisosassa graniittipitoista mikrokliinigraniittia sekä emäksistä ja intermediaarista vulkaniittia ja amfiboliittia. Eteläosassa on graniitti-kiillegneissia. (Helsingin seudun GeoTieto 2.9.2009).

Palopuro itäinen alue

Palopuron itäisen alueen maaperä on suurelta osin hienojakoista savea ja hiesua. Moreenia on saarekkeina hienomman aineksen keskellä. Myös kallioalueita esiintyy: Nykiön kalliose-länne on merkittävä maisemallinen elementti. Myös Haapasaarentien pohjoispuolisella rikkonaisella metsäisellä selänne alueella on lukuisia kalliopaljastumia. Kallioselänteiden väliset suoalangot ovat saraturvetta. Hiekkamaata on vain yhdessä kohdassa Hampurin tilan vaiheilla alueen eteläreunalla. Kallioperä on itäisen alueen pohjoisosassa graniittipitoista mikrokliinigraniittia sekä kvartsimaasälpä-liusketta. Keskiosassa on emäksistä ja intermediaarista vulkaniittia ja amfiboliittia. Eteläreunalla on graniitti-kiillegneissia. (Helsingin seudun GeoTieto 2.9.2009).

3.3. Ekologiset verkostot

Hyvinkään keskustaajaman osayleiskaavan eteläosien ekologinen verkosto. (SITO Oy/ Seija Väre, 2011)

Työssä tarkastellaan koko osayleiskaavaluonnoksessa esitetyn alueen rakentamisen vaikutuksia maakunnalliseen ja paikalliseen ekologiseen verkostoon sekä arvioidaan eteläosien ekologisten yhteyksien toiminnalliset mahdollisuudet rakentamisen toteuduttua. Suosituksina esitetään ekologisen verkoston tavoitteet ja mitoituksen määrittäminen.

Ekologinen verkosto muodostuu luonnon ydinalueista ja ekologisista yhteyksistä. Toimivassa verkossossa on

- luonnon ydinalueita, jotka ovat riittävän suuria ja joilla on useita ekologistia yhteyksiä eri suuntiin
- ekologistia yhteyksiä, jotka ovat riittävän leveitä ja yhtenäisiä

Luonnon ydinalueet ovat alueita, joilla on monipuolinen ekologinen laatu ja suojellinen arvo. Ne sisältävät luonnonsuojelualueita ja Natura-alueita, mutta usein myös muita ekologisesti monimuotoisia ja arvokkaita alueita. Luonnon ydinalueet ovat rauhallisia, yhtenäisiä, luonnon monimuotoisuudelle tärkeitä, tavanomaisen maa- ja metsätalouden piirissä osittain olevia metsäalueita. Kaupunkien taajama-alueilla pienetkin luontoalueet voivat olla merkittäviä elinympäristöjä ja virkistytymisalueita tarjoten luonnon ekosysteemipalveluita lajistolle ja ihmisille

Ekologiset yhteydet ovat toiminnallisia, ekologistia yhteyksiä luonnon ydinalueiden välillä. Nämä ovat vaihtelevan levyisiä metsäkäytäviä, joki- ja puroaksoja tai metsä peltoketjuja, jotka ylläpitävät ydinalueiden ekosysteemien toimintaa ja muodostavat leviämisteitä tai johtokäytäviä eliöiden liikkumassa alueelta toiselle. Ne muodostavat eläimistöille välttämättömiä tai vuodenaikaan liittyvän liikkumistarpeen ohjaavia reittejä. Tärkein merkitys niillä on mahdollistaa lajien liikkuminen alueella. Ne jäsentävät myös luonnonmaisemaa.

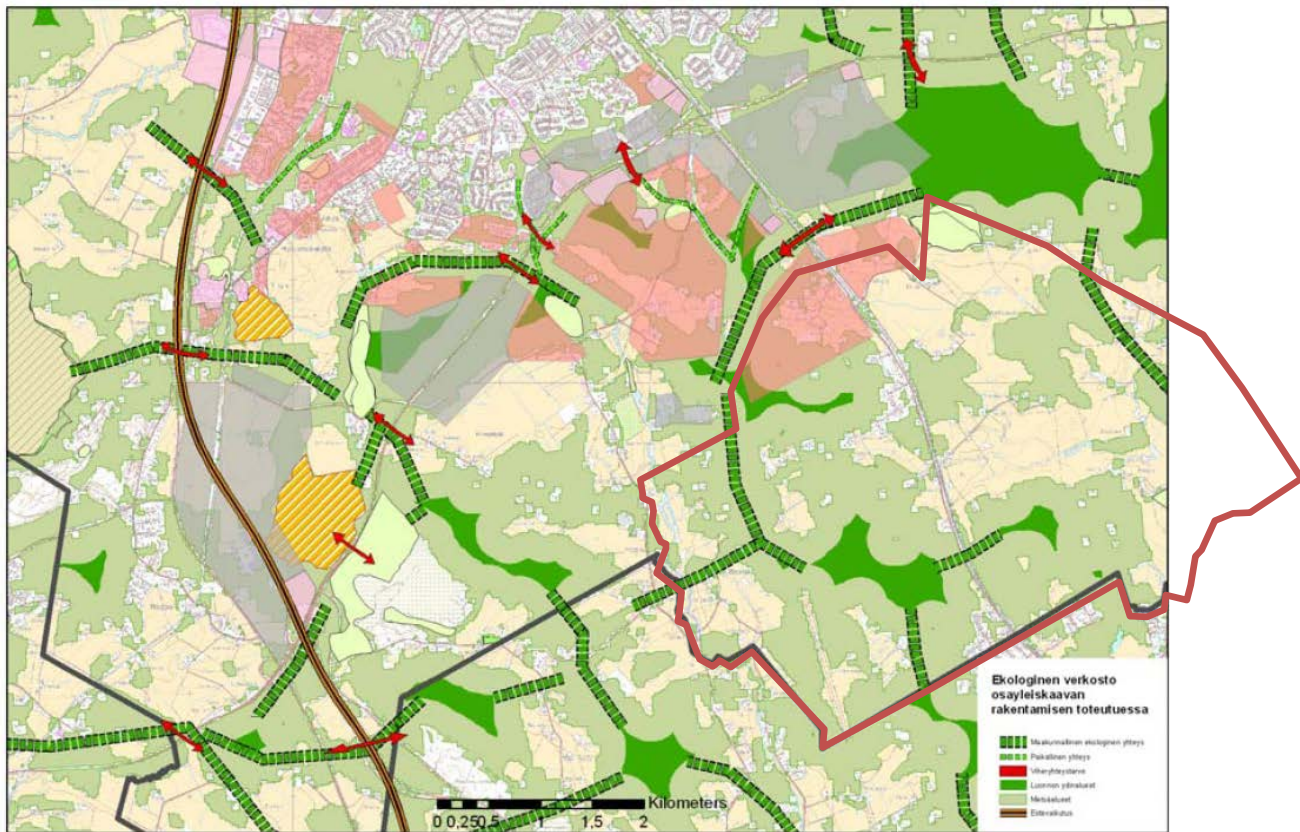
Ekologinen verkosto muodostuu useasta tasosta.

- Valtakunnallinen verkosto välittää havumetsävyöhykkeiden eliömaantieteellisen lajiston liik-kumista.
- Maakunnallinen verkosto edistää luonnon monimuotoisuuden ominaispiirteiden säilymistä maakuntien sisällä ja yli maakunnallisten yhteyksien kautta muidenkin maakuntien suuntaan.
- Paikallinen verkosto tarjoaa elinympäristöjä ja liikkumisyhteyksiä yksilöiden ja yksilöryhmien käyttöön ja varmistaa lajiston levittäytymismahdollisuudet.

Mitä leveämpi yhteys on sitä parempi. Maakunnallisen verkoston minimileveys taajamissa on 300 metriä, taajaman ulkopuolisella seudulla noin 500 - 1000 metriä. Maakunnallisesta verkostosta taajaman sisään suuntautuvat paikallisen ekologisen yhteyden tarkoitus on välittää pienten ja keskiko-

koisten eläinten liikkumista taajaman puisto- ja viheralueverkostossa. Usein näissä paikallisen verkoston yhteyden leveys voi vaihdella siten että minimi leveys on noin 100 metriä. Paikallisessa yhteydessä voi olla kapeikkopaikkoja, mutta kapeampi kohta ei saa olla leveyttään pidempi

Eläinten kannalta toimivan yhteyden minimileveyteen vaikuttavat alueen kasvillisuuden tai maastonmuotojen antama suojaisuus ja ihmistoimintojen läheisyys. Yhteydet voivat olla käytävämäisiä kuten jokilaakso tai harjukannas tai leveitä ekologisista yhteyksistä alueilla. Lyhyellä matkalla yhteys voi kaaventua käytävämäiseksi, mutta tällainen pullonkaula ei saa olla pitkä. Kaupunkialueilla virkistysalueet toimivat myös ekologisina yhteyksinä.

Kuva 3. maakunnallinen ja paikallinen ekologinen verkosto osayleiskaava-alueelle

Hyvinkään alueella maaston muodot ja vesistöt muodostavat ekologisen verkoston perustan. Harjualueet ovat olleet helppoja liikkumisreittejä niin eläimille kuin ihmisillekin. Vesistöjen rannat ja jokikäytävät muodostavat myös luontaisia liikkumisreittejä. Hyvinkää on nykyisin tiivis asutuskeskittymä, jota rajaavat liikenneväylät ja päärata. Moottoritie muodostaa pysyvän estevaikutuksen monille pien- ja keskikokoisten lajien liikkumiselle ja levittäytymiselle. Aitaamattomana päärata on huomattavasti pienempi este ja liikenne siellä ovat harvaa verrattuna moottoritien liikenteeseen.

Eteläosissa maakunnallinen ekologinen yhteys sijaitsee Hangonväylän ja Vantaanjoen välissä.

Keskustaajaman osayleiskaavan eteläosien tarkastelualueelle esitetty maankäyttö muuttaa nykyisiä talousmetsinä hoidettuja metsäalueita rakennetuiksi alueiksi. ... Maakunnallinen poikittainen yhteys Juvansuolta radan yli länteen säilyy noin 300 metrin levyisenä ohjaten eliöstöä rakennetun alueen ohi.

3.4. Luontoarvot

Hyvinkään keskustaajaman laajentumisalueiden osayleiskaava, Luontoselvitys. . Selvitysalueet Hähkäsuo ja Palopuro. Luontotieto Keiron Oy, 2009.

Menetelmä:

Palopuron selvitysalue on lähes 700 hehtaarin kokonaisuus. Peltojen lisäksi asutuksen piirissä olevat alueet jätettiin selvityksestä pois. Lähinnä kartta- ja ilmakuvatarkastelun perustella valittiin kaikkiin nelisenkymmentä kohdetta, joilla arveltiin olevan joitakin luontoarvoja. Nämä kohteet tarkastettiin maastossa ja samalla tarkkailtiin myös niiden ympärillä ja välissä olevaa luontoa. Selvitykseen mukaan otettujen kohteiden pinta-ala on yhteensä noin 110 hehtaaria

Kohteiden arvottamisen perusteet	Kohteiden luonnonsuojelullinen arvo on ilmaistu seuraavalla asteikolla:
- luonnonsuojelulain suojeltu luontotyyppi (LSL 29 §/LSA 10§) - erityisesti suojeltavan lajin esiintymä (LSL 47 §/LSA 23 §) - luontodirektiivin liitteen IV(a) lajin esiintymä (LSL 49 §/LSA 24 §) - metsälain erityisen tärkeä elinympäristö (MeL 10 §/MeA 7 & 8 §) - vesilain 1 luvun 15 a ja 17 a §:ssä mainittu luontotyyppi. - arvokas vesialue tai virtavesi - perinnemaiseman luontotyyppi - geologisesti arvokas muodostuma - uhanalaisen ja silmälläpidettävän lajin esiintymä - uhanalainen luontotyyppi - muut luonnonsuojelullisesti arvokas kohde, kuten vanha tai runsaasti lahpuuta sisältävä metsä	5 Valtakunnallisesti arvokas kohde. Kansallinen arvo on kohteella, jossa esiintyy erittäin uhanalainen laji tai elinympäristö. Kohde voi myös olla ainutlaatuinen. Arvokas elinympäristöjen kokonaisuus, joka luo edellytykset runsaalle ja erikoistuneelle lajistolle, voi olla kansallisesti arvokas. Luonnonsuojelun säilyttäminen vaatii suojelualueen perustamista. 4 Maakunnallisesti arvokas kohde, jos ympäristö on maakunnallisesti harvinainen ja luonnoltaan arvokas. Siinä esiintyy uhanalainen laji tai lajeja, edustavaa arvokasta tai uhanalaista elinympäristöä tai luonnontilaisuus luo edellytykset useille harvinaisille lajeille. Luonnonsuojelun säilyttäminen vaatii yleensä suojelualueen perustamista. 3 Paikallisesti erittäin arvokas kohde, jos ympäristö on tavanomaisesta poikkeava, mutta ei kuitenkaan ainutlaatuinen. Harvinainen laji, lajirikkaus, arvokas elinympäristö tai hyvä luonnontila voivat tuoda ympäristölle tämän arvon. Kohteella on sellaisia luonnonsuojelun arvoja, jotka yleensä vaativat selviä rajoituksia alueen maankäyttöön. 2 Paikallisesti arvokas kohde. Kohteella on jonkin verran luonnonsuojelun arvoja, jotka yleensä voi helposti säilyttää, vaikka aluetta käytetään normaalisti rakentamiseen tai metsänhakkuihin. Kohteiden sijainnin voi merkitä kaavaan informatiivisena merkintänä, jotta se tulee paremmin huomioitua maankäytössä. 1 Joitakin luontoarvoja, eli tavanomaista luontoa edustava kohde. Ei rajoituksia normaaliin rakentamiseen tai maankäyttöön. 0 Ei erityisiä luontoarvoja, jos ympäristö on muokattu ja luonnontila muuttunut. Vähäarvoinen, tuhoutunut kohde.

Yhteenvedo:

Palopuron alueen arvokkaiden kohteiden kokonaispinta-ala on noin 60 hehtaaria, joka on alle 10 % alueen kokonaispinta-alasta. Alueen suurimmat luontoarvot ovatkin kohteilla, jotka ovat säilyneet vielä melko luonnontilaisina.

Erityisen arvokas kokonaisuus löytyy selvitysalueen itäosasta Palojoen varrelta. Palojoessa on tällä kohdin koskiosuus, Juvankoski, ja tämän alapuolella pääosin melko luonnontilaista puro – ja joki-luontoa. Joen itärannan rinteessä on hienoa runsasravinteista lehtoa. Lehdon pohjoispuolella on laajakohtainen iäkkäämmän metsän alue, joka on toistaiseksi säästynyt hakkuilta. Myös Palojoen länsipuolella on vanhempaa metsää, jossa on runsaasti lahpuuta. Metsän sisällä on myös arvokas pienkohde, pohjavesivaikutteinen lehtokorpi.

Palojoki on arvokas kalavesi, sillä siinä elää luontaisesti lisääntyvä taimenkanta. Taimenen ja muidenkin arvokalojen elinoloja on parannettu mm. kutosoraikkoja rakentamalla. Palojoki soveltuu myös uhanalaisen sauron elinympäristöksi, vaikka tässä kartoituksessa lajista ei tehty havaintoja.

Selvitysalueen länsiosassa ei ole samanlaista selkeää laajempaa arvokasta kokonaisuutta kuin itäosassa. Arvokkaimmaksi kokonaisuudeksi on katsottu Vantaanjoen varsi rantametsineen ja erityisesti alueen lounaiskulmaan sijoittuva rehevä lehto. Näiden kohteiden lisäksi länsiosassa on kaksi arvokasta pienkohdetta, jotka ovat molemmat pohjavesivaikutteisia lehtokorpi. Arvokkaita ovat myös vanhemmat kuusimetsät sekä kohteet, jotka soveltuvat liito-oravan elinympäristöksi, samoin kuin muutamat lähes luonnontilaiset rämeet.

Liito-oravan esiintymisestä ei tehty tässä selvityksessä havaintoja, joskaan varsinainen liito-oravaselvitys ei sisällynyt toimeksiantoon. Alueelta tutkittiin lähinnä kohteiden soveltuvuutta liito-

oravalle. Liito-oravalle soveltuviksi metsiköiksi luokiteltiin Palopuron alueelta yhteensä 10 kohdetta. Liito-oravasta on havaintoja selvitysalueen pohjoispuolelta. Metsiköitä, joissa on joitakin liito-oravan vaatimia elementtejä, oli Palopuron alueilla kaksi.

Aiemmassa, selvitysalueen pohjoispuolella tehdyssä, liito-oravaselvityksessä on Yli-Jurvan alueelta tavattu liito-oravaa (Pimenoff 2007). Liito-oravan asuttamat metsiköt eivät kuitenkaan ole aivan Palopuron selvitysalueen läheisyydessä, vaan kauempana pohjoisessa.

Uhanalaiset luontotyypit

Uhanalaiseksi arvioituja luontotyyppisiä selvitysalueelta löytyi 13 kohteelta.

Kohteista kymmenellä esiintyy vaarantuneeksi luokiteltu luontotyyppi ja kolmella erittäin uhanalaiseksi luokiteltu luontotyyppi. Erittäin uhanalaiset luontotyypit ovat runsasravinteisia tuoreita lehtoja (kohteet 1 ja 37) sekä suuret savimaiden joet (kohde 2). Vaarantuneissa kohteissa esiintyi tuoreita keskirasvanteisia lehtoja (kohteet 9, 17, 29, 37), lähteikköjä ja lehtokorpia tai lehtoja (kohteet 4, 8, 31) sekä luontotyyppiä pienet havumetsäalueen joet (kohteet 34, 35).

Metsälain erityisen tärkeät elinympäristöt

Metsälain 10 §:ssä määriteltyjä erityisen tärkeitä elinympäristöjä ovat mm. rehevät lehtolaikut, joiden tulee olla luonnontilaisia tai luonnontilaisen kaltaisia.

Metsäasetuksen kriteerit täyttäviä erityisen tärkeitä elinympäristöjä selvitysalueelta löytyi 11 kappaletta. Näistä reheviä lehtolaikkuja ovat kohteet 1, 9, 17, 29 ja 37. Kolme kohdetta kuuluu luokkaan "lähteiden, vähäpuustoisten lähteikköiden ja tihkupintojen välittömät lähiympäristöt" sekä lehtokorvet (kohteet 4, 8, 31). Kohteet 34 ja 35 kuuluvat luokkaan "purojen ja pysyvän vedenjuoksu-uoman muodostavien norojen välittömät lähiympäristöt". Yksi kohde (41) voidaan katsoa kuuluvaksi luokkaan "kalliot, kivikot ja louhikot".

Luonnonsuojelulain luontotyypit

Luonnonsuojelulain 29 § tarkoittamia luontotyyppisiä alueita ei löytynyt.

Vesilaki 17 a §

Jos edellä 17 §:ssä tarkoitettu, muualla kuin Lapin läänissä sijaitseva uoma on luonnontilainen, ei sitä saa muuttaa niin, että uoman säilyminen luonnontilaisena vaarantuu. Sama on koko maassa voimassa luonnontilaisesta lähteestä. Vesilain 17 a § nojalla suojeltuja ovat Palojoen kohteet 34 ja 35 sekä Palopuron länsiosassa kohteella 4 sijaitseva luonnontilainen lähde.

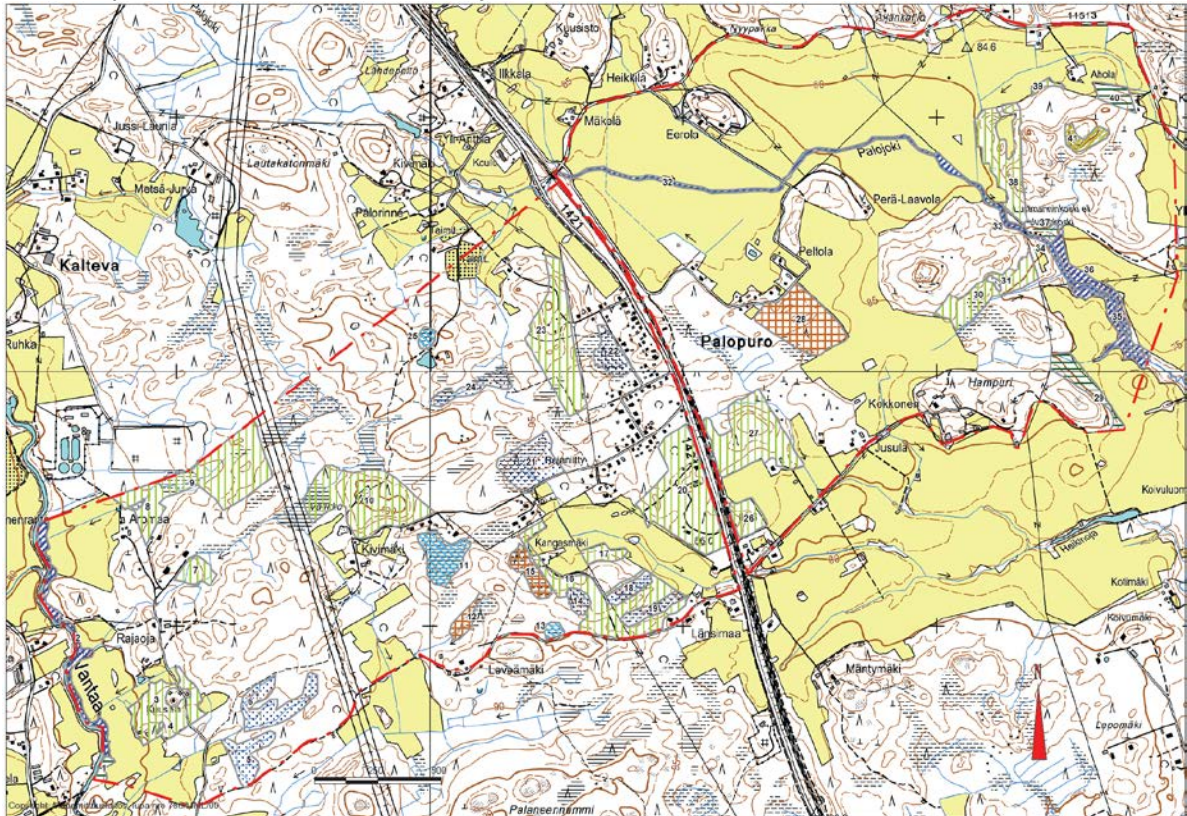
Lajien uhanalaisuusluokitus

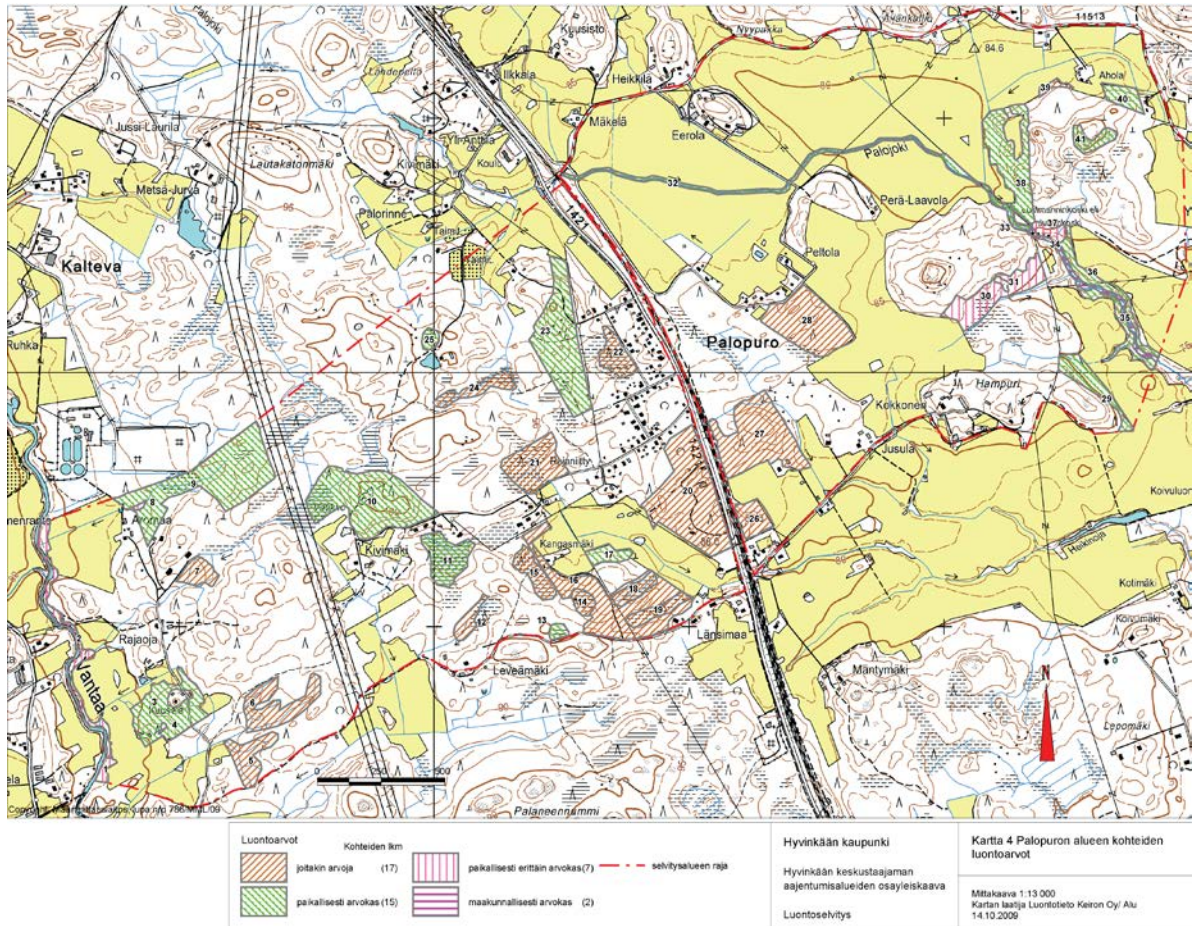
Uhanalaisuudella tarkoitetaan lajin tai sitä alemman taksonin (alalaji, muunnos jne.) todennäköisyyttä hävitä. Useamman korkeampaan luokkaan sijoitetun lajin ennustetaan häviävän tietyn ajan kuluessa kuin alempaan luokkaan luokitellun. Uhanalaisia ovat äärimmäisen uhanalaiset (CR), erittäin uhanalaiset (EN) ja vaarantuneet (VU). Silmälläpidettävät lajit (NT) eivät ole valtakunnallisesti uhanalaisia. Ne ovat kuitenkin lajeja, joiden tarkkailu on aiheellista kannan kehityksen tai koon perusteella. Uhanalaisluokitusta sovelletaan luonnonvaraisiin populaatioihin, jotka elävät luontaisella levinneisyysalueellaan (Rassi ym. 2000).

Suositukses:

- Palojoen Juvankosken ympäristöön muodostetaan laaja yhtenäinen alue, jolla on erityisiä luontoarvoja. Alueeseen tulee ottaa mukaan seuraavat kohteet: 30, 31, 33, 34, 35, 36, 37 ja 38. Lisäksi alueen ympärille tulee jättää vähintään 50 -100 metrin levyinen suojavyöhyke. Alue voi toimia osana virkistysalueverkkoa.
- Asutuksen suunnittelussa Palojoen varteen tule huomioida hulevesien ohjaus siten, etteivät virtaamavaihtelut Palojoessa entisestään kasva. Palojoen varteen peltoalueelle tai useampaan paikkaan yläjuoksulle, tulee rakentaa laskeutusaltaita tai riittävän kookkaita kosteikkoja, jotka taasaavat virtaamavaihteluita. Näille kosteikoille ja laskeutusaltaille osoitetaan paikat kaavassa.
- Palojoen varrelle tulee jättää rakentamattomat suojavyöhykkeet, joiden laajuuteen vaikuttavat pinnanmuodot ja maaperä • Vantaanjoen varsi tulee säilyttää rakentamattomana riittävän leveällä suojavyöhykkeellä (50-100 m)

- Arvokkaat pienkohteet (kohteet 4, 8, 31) tulee säilyttää ja niiden ympärille varata suojavyöhykkeet. Kohteet ovat lehtokorpia ja tihkupintoja, jotka tuhoutuvat pienilmaston muuttuessa esim. puiden poiston seurauksena. Suojavyöhykkeen tulee olla riittävän leveä, esimerkiksi 30 – 50 metriä, jotta kohteiden pienilmasto ei muutu.
- Ennen yksityiskohtaisempaa kaavoitusta tulee liito-oravan esiintyminen selvittää tarkemmin, etenkin läntisellä alueella. Alueella on liito-oravalle soveltuvia metsiä, jotka tällä hetkellä ovat puustoltaan nuoria.
- Osa nyt arvottomasta jätetyistä metsätalouskäytössä olevista metsistä saattaa sisältää luontoarvoja tulevaisuudessa. Nuoret metsät ovat monin paikoin reheviä ja niissä on lehtokasvillisuutta. Yksityiskohtaisemman kaavoituksen tulla ajankohtaiseksi on kaavoitettavilla alueilla tarpeen tehdä tarkemmat, pienimittakaavaiset luontoselvitykset.

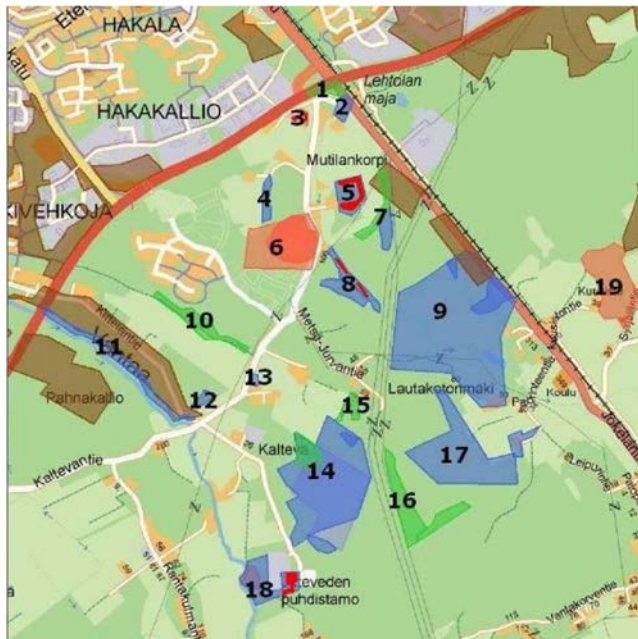

Koostekartalla on esitetty arvoluokkien 2 – 5 kohteet.

Id	Nimi	arvaluokka	Peruste
34	Palojoki, Juvankoski	4 Maakunnallisesti arvokas	Uhanalainen luontotyyppi pienet havumetsävyöhykkeen joet, valuma- alueen pinta-ala 10-100km ² VU, vesilaki 17a §, metsälaki 10 §, luonnontilaisuus
35	Palojoen alajuoksu Juvankosken alapuolella	4 Maakunnallisesti arvokas	Uhanalainen luontotyyppi pienet havumetsävyöhykkeen joet, valuma- alueen pinta-ala 10-100km ² VU, vesilaki 17a §, metsälaki 10 §, luonnontilaisuus.
1	Lehto	3 Paikallisesti erittäin arvokas	Lehtokasvillisuus, iäkäs puusto, lehtipuut, jonkin verran lahoppuuta. Uhanalainen luontotyyppi, tuoreet runsasravinteiset lehdot, CR. Metsälaki 10 § rehevät lehtolaikut.
2	Vantaanjoki ja rantametsät	3 Paikallisesti erittäin arvokas	Uhanalainen luontotyyppi, suuret savimaiden joet CR
4	Lähde ja kostea lehto	3 Paikallisesti erittäin arvokas	Uhanalainen luontotyyppi lähteikkö VU, Metsälaki 10 §, Vesilaki 17 §
8	Lehtokorpi	3 Paikallisesti erittäin arvokas	Metsälaki 10 §, uhanalainen luontotyyppi lehtokorpi VU, melko hyvä luonnontilaisuus
30	Kuusivaltainen iäkäs metsikkö	3 Paikallisesti erittäin arvokas	Iäkäs ja melko luonnontilainen puusto, vanhan metsän piirteitä, lahoppuun runsaus, soveltuvuus liito-oravalle, mahdollinen METSO-ohjelman kohde
31	Lehtokorpi ja tihkupinta	3 Paikallisesti erittäin arvokas	Uhanalainen luontotyyppi lähteikkö VU ja lehtokorpi VU, metsälaki 10 §, hyvä luonnontila, lahoppuusto, pienilmasto.
37	Lehto	3 Paikallisesti erittäin arvokas	Uhanalainen luontotyyppi runsasravinteinen tuore lehto CR, metsälaki 10 §, osa Palojoen kokonaisuutta, hyvä luonnontilaisuus
3	Kuuselan kuusimetsikkö	2 Paikallisesti arvokas	Kohtalaisen kookas kuusipuusto, soveltuu liito-oravan elinympäristöksi
9	Sekapuumetsikkö	2 Paikallisesti arvokas	Lehtomainen kasvillisuus, soveltuvuus liito-oravalle, uhanalainen luontotyyppi keskiravinteinen tuore lehto

			VU, metsälaki 10 §
10	Kivimäki	2 Paikallisesti arvokas	lakkäämpää metsää, virkistysarvot, muinaisranta geologisesti arvokas kohde
11	Lähes luonnontilainen räme	2 Paikallisesti arvokas	Pääosin ojittamaton räme, isovarpu- ja tupasvillärämeet ovat Etelä-Suomessa silmälläpidettäviä luontotyyppisiä
13	Räme	2 Paikallisesti arvokas	Melko luonnontilainen pieni suolaikku
17	Kuusi-haapametsikkö	2 Paikallisesti arvokas	Kookas lehtipuusto, soveltuvuus liito-oravalle, metsälaki 10 §, uhanalainen luontotyyppi keskivänteinen tuore lehto VU
23	Kuusivaltainen iäkäs metsä	2 Paikallisesti arvokas	läkäs puusto, soveltuvuus liito-oravalle, virkistysarvot
25	Räme	2 Paikallisesti arvokas	Ojittamaton räme, Etelä-Suomessa luokiteltu uhanalaiseksi luontotyyppi VU
29	Kuusivaltainen sekametsikkö	2 Paikallisesti arvokas	Uhanalainen luontotyyppi keskivänteinen tuore lehto VU, metsälaki 10 §, soveltuvuus liito-oravalle
32	Palojoki peltoalueella	2 Paikallisesti arvokas	Osa Palojoen kokonaisuutta
33	Palojoki Juvankosken yläpuolella	2 Paikallisesti arvokas	Osa Palojoen kokonaisuutta
36	Palojoen rantametsät ja -niityt	2 Paikallisesti arvokas	Osa Palojoen kokonaisuutta
38	läkäs kuusivaltainen metsä	2 Paikallisesti arvokas	läkäs puusto ja kohtuullinen luonnontila, vanhat haavat, soveltuvuus liito-oravalle (tosin tällä hetkellä melko eristynyt)
40	Kuusilehto	2 Paikallisesti arvokas	Uhanalainen luontotyyppi tuoreet keskivänteiset lehdot VU, ei luonnontilainen.
41	Kalliometsä ja avokallio	2 Paikallisesti arvokas	Puustoltaan melko luonnontilainen, paahdeympäristö, metsälaki 10 §

Liito-oravaselvitys Hyvinkään alueella. Noora Ekström ja Tiina Saalasti, 2013.

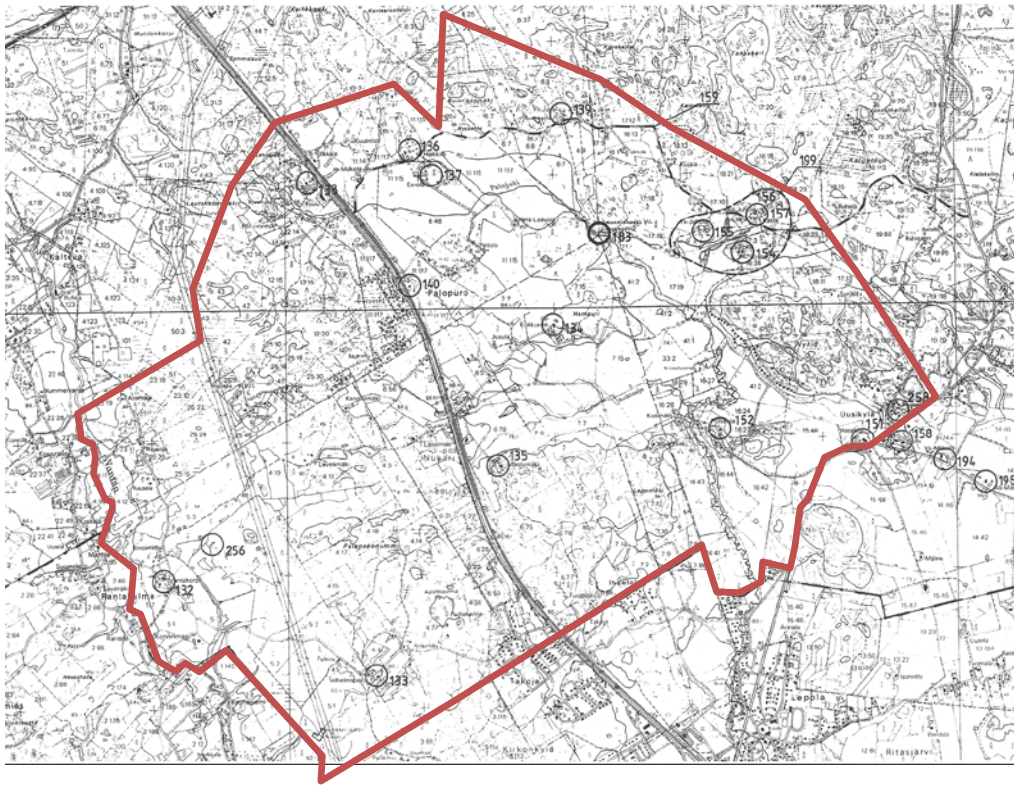

Työmenetelmät

Alueita kartoitettiin kävellen etsimällä papanoita suurimpien kuusien, haapojen, leppien ja koivujen alustoilta ohjeistuksen mukaan. Osalla alueista oli tehty hakkuita ja osa alueista oli liito-oraville sopimattomia mäntykankaita, joten niitä emme tarkemmin kartoittaneet. Kartoituksen edetessä todettiin, että jyrkiltä rinteiltä, tiheistä kuusikoista tai koivikoista papanoita ei löydy. Liito-oravalle soveltuviksi alueiksi määritettiin paikat, joissa kasvaa suuria kuusia ja haapoja sekä leppää. Papanoiden löytöpaikat on merkitty karttoihin punaisella värillä.

Suunnittelualueelle sijoittuvat ainakin osittain alueet 9, 16 ja 17. Papanoita ei löytynyt alueilta 1, 2, 4, 7 ja 9, vaikka niissä on paikoin liito-oravalle soveltuvia elinympäristöjä. Alueilta 10-17 ei löydetty papanoita. Monella alueella on tehty hakkuita tai ne ovat muuten epäsouvia liito-oravalle.

3.5 Rakennettu kulttuuriympäristö

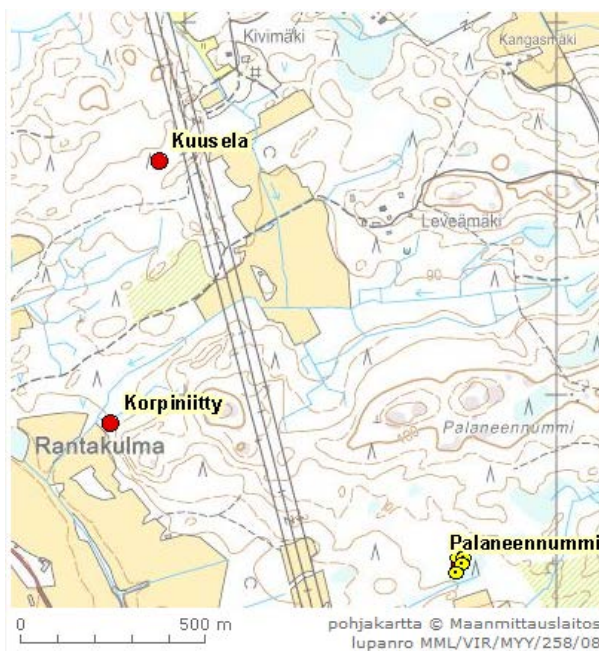

Suunnittelualueelta on inventoitu seuraavat kohteet. Inventoinnin on tehty pääasiassa Palopuron-Ridasjärven osayleiskaavan laatimista varten 2000-luvun vaihteessa, joten tiedot pitäisi vähintään tarkistaa..

id	nimi	osoite	kiint. tunnus	Inventoijan arvotus 1=valtak., 2 = maakunn. 3 = paikallinen arvo		
				Rakhist	Historiall	Maisemall
132	Vantakorpi päärak 1952 + 2 aittaa	Rajaojantie 2, 05620	106-405-5-2		3	
133	Vihelmsberg asuinrak. 1961	Kolumäentie 168,05400	106-404-4-41		3	
134	Hamburg (Kokkonen) päärak 1800-l alku + navetta + aitta	Hamburgintie 100	106-406-7-15	2	3	3
135	Mäntymäki päärak 1912	Mäntymäentie 52	106-406-6-78		2/3	
136	Heikkilä päärak. 1920	Haapasaarentie 60	106-403-11- 121		3	3
137	Eerola (Knehtilä) päärak. 1934 (Siiko- nen)	Haapasaarentie 73, 05470	106-403-11- 123	3	3	3
138	Palorinne päärak.1946	Palorinteentie 48	106-403-12- 18		3	3
139	Yli-Juva Päärak	Haapasaarentie 198	106-402-6-7		3	
140	Ratavartijan talo Palo- purolla; asuinrak. 1940	Siltalantie 5	106-403-11-3	3	3	
151	Harakka asuinrak. 1896(?) +	Uudenkyläntie 151	106-408-15- 54		3	3

	varasto (1700-luku?)					
152	Poltinoja asuinrak. 1920	Metsä-Poltintie 70	106-408-16- 44		3	
154	Kylä-Poltti asuinrak, 2 aitaa, sau- na sikala	Kylä-Poltintie 15	106-408-16- 46		3	
155	Yli-Juhola asuinrak (1920-l), va- rasto, navetta kuivuri	Haapasaarentie 347	106-408-17- 10		3	
156	Ali-Juhola asuinrak (1920), sau- na, talousrak	Haapasaarentie 391	106-408-17- 18		3	
157	Katila asuinrak (1920)	Haapasaarentie 384	106-408-18- 30		3	
159	Haapasaarentie tie esiintyy mm Kunin- kankartastossa (1785- 1790)	historiallinen tielinja			3	3
199	Palojoen kulttuurimai- sema	sis. kohteet 154, 155, 156 ja 157				3
256	Rautakautinen hauta					

3.6. Muinaisjäännökset

Museoviraston rekisteriportaalin mukaan suunnittelualueella sijaitsevat seuraavat kiinteät muinaisjäännökset:

106010002

Korpiniitty

Muinaisj.tyyppi:

kivirakenteet

Tyypin tarkenne: röykkiöt

Ajoitus:

esihistoriallinen

Ajoitustarkenne: ei määriteltä

Röykkiö sijaitsee metsärinteellä noin 1,5 km itään Vantaanjoesta Nurmijärven ja Hyvinkään rajan pohjoisemmasta kohdasta. Röykkiön halkaisija on 3,5–4 m ja korkeus 40–60 cm. Röykkiötä on pengottu keskeltä

106010004

Kuusela

Muinaisj.tyyppi:

kivirakenteet

Tyypin tarkenne:

röykkiöt

Ajoitus:

ajoittamaton

Ajoitustarkenne:

ei määritelty

Kohde sijaitsee Vantaanjoesta ja Rantakulmantiestä noin kilometri itään, metsässä etelälounaaseen viettävässä rinteessä. Paikka on lähellä Nukarin ja Hyvinkään kylän rajaa, joka näkyy metsässä hakekattuna linjana. Röykkiö on muodoltaan pyöreä. Sen halkaisija on 1,5 m ja korkeus on 1,2 m. Röykkiö on kasattu vaihtelevankokoisista kivistä. Sen pinta on sammaloitunut. Uunimainen rakennelma.

1000014268

Palaneennummi

Muinaisj.tyyppi:

työ- ja valmistuspaikat

Tyypin tarkenne:

kaskiröykkiöt

Ajoitus:

historiallinen

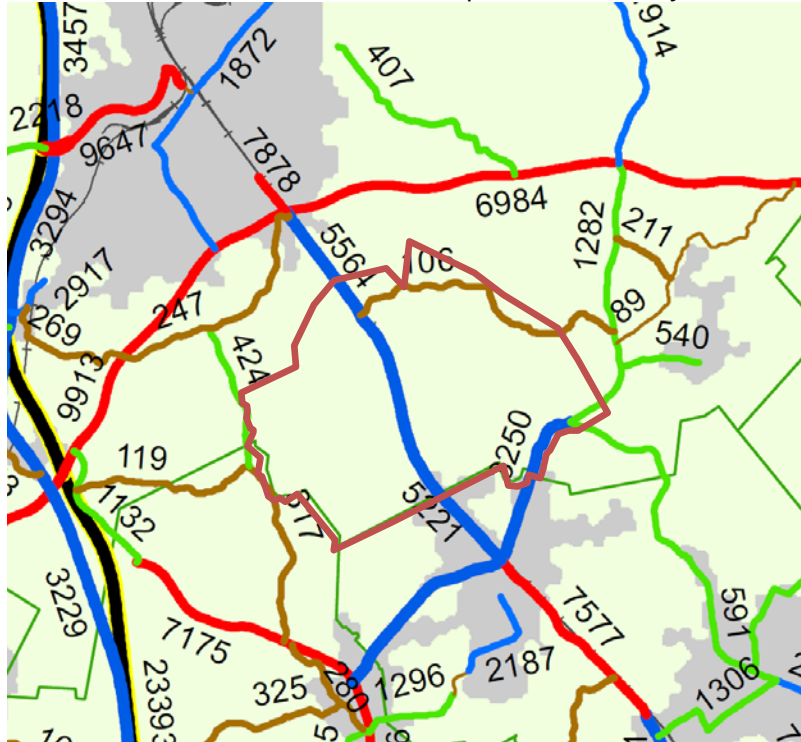
Ajoitustarkenne:

ei määritelty

Loivasti lounaaseen viettävässä rinteessä on kuusi kiviröykkiötä. Ne ovat läpimitaltaan noin kolme metriä ja puolisen metriä korkeita, yksi röykkiöstä on kasattu ison kiven ympärille. Nykyisin kuusta kasvava tuore kangas on aikoinaan raivattu kivistä noin 30x60 metrin kokoiselta alueelta, osa kivistä on kasattu mataliksi kivivalleiksi alueen laiduille. Kohde on ehjä ja kauniisti sammaloitunut, joten se on hyvä esimerkki historiallisen ajan kaskipeltoalueesta.

3.7. Liikenne

Tieliikenteen osalta Jokelantien keskivuorokausiliikenne vuonna 2010 oli runsaat 5000 ajoneuvoa. Suunnittelualueen toinen maantie, Haapasaarentie, oli hyvin vähäliikenteinen.

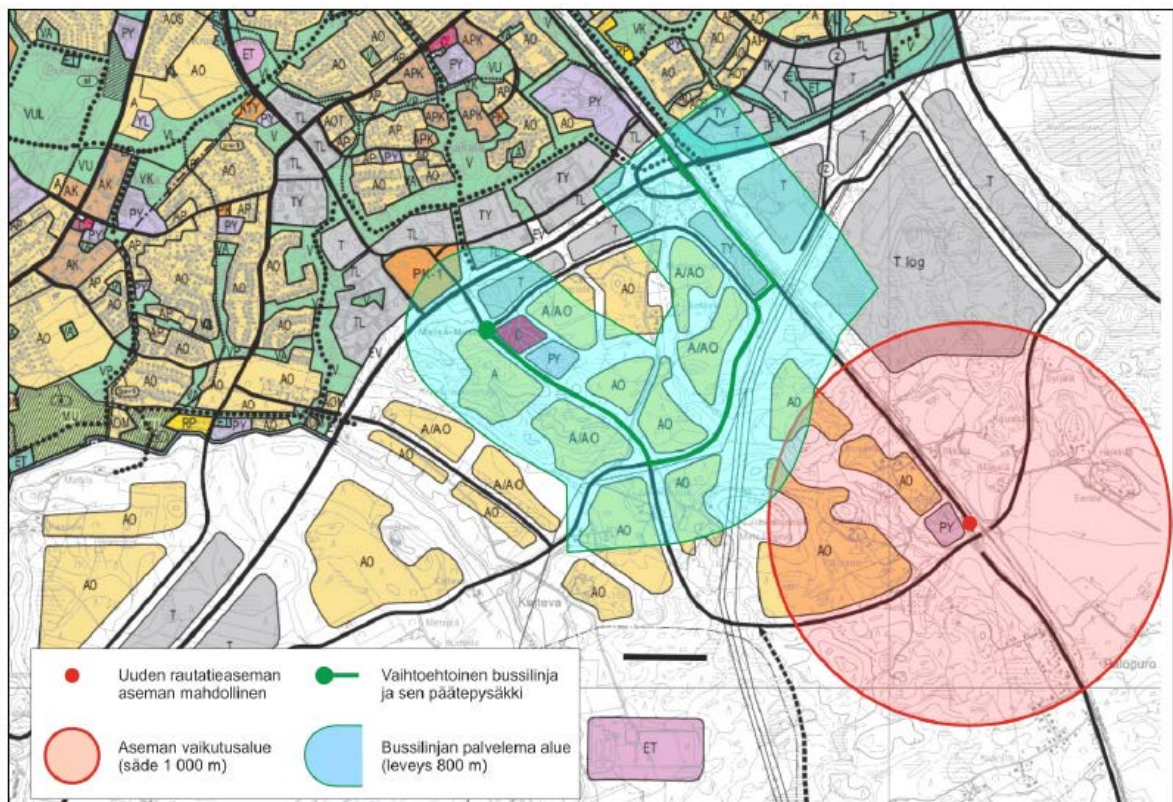

Etelä-Hyvinkään – Jokelan seudun liikenneselvitys (WSP Finland Oy - Strafica Oy, 2007.)

Työ on laadittu Hyvinkään kaupungin ja Uudenmaan tiepiirin toimeksiannosta. Selvityksen laatimisessa konsulttina toimivat WSP Finland Oy ja Strafica Oy. Selvitys liittyi Hyvinkään keskustaaajan osayleiskaavan laadintaan sekä sen yhteydessä tehtävään kaupungin keskeiset osat kattavaan liikennejärjestelmäsuunnitelmaan. Työn yhteydessä tutkittiin yleiskaavatyössä esitettyjen uusien rakentamisalueiden, Metsä-Kaltevan ja Korkeamäen työpaikka-alueen, tuottaman liikenteen vaikutusta liikenneverkon toimivuuteen. Työssä ei ole otettu Huomioon Palopuroon tavoiteltua lisärakentamista, joka toteutuu tarkasteluvuoden 2030 jälkeen. Liikenneverkon kannalta merkittäviä kysymyksiä ovat uusien alueiden ajoneuvoliikenteen määrät etenkin etelään Jokelan suuntaan sekä alueiden kytkeytyminen Jokelantiehen ja valtatiehen 25.

Kaupungin liikennejärjestelmäsuunnitelmassa yksi keskeinen tavoite on henkilöautoriippuvuuden vähentäminen. Tässä selvityksessä on tarkasteltu mahdollisuuksia tarjota uusille alueille hyvät joukkoliikennepalvelut joko busseilla tai uuden juna-aseman avulla. Bussiliikenteessä tutkittiin metsäkaltevan bussilinjan reittivaihtoehtoja.

Junaliikenteen vaihtoehdot liittyivät nykyisille Hyvinkään ja Jokelan asemille suuntautuvaan liityntäliikenteeseen. Rautateiden lähijunaliikenteen järjestämisen kokonaisuuden kannalta optimaalinen uusi asema olisi ollut liian etelässä työssä tarkasteltuihin maankäyttösuunnitelmiin nähden. Aseman toteuttaminen on mahdollista maankäytön kasvaessa nyt tarkastellun alueen eteläpuolelle. Uusi asema voisi siis matkakysynnän puolesta toteutua, jos junat pystyvät aikataulun ja ratakapasiteetin puolesta sillä pysähtymään. Aseman saamista edesauttaisi tehokkaampi maankäyttö aseman läheisyydessä radan molemmilla puolilla. Aseman olisi myös hyvä olla käytössä jo silloin kuin uudet asukkaat muuttavat alueelle.

Kuva 18 Uusien alueiden joukkoliikenteen järjestämisvaihtoehto 1

Tässä työssä selvitettiin Hyvinkään keskustaajaman eteläpuolisen ajoneuvoliikenteen verkon kuormituksia sekä yhteyksiä Jokelan suuntaan ja Hyvinkään keskustaan. Lisäksi tarkasteltiin uuden yleiskaavan mukaisen maankäytön liittymistä valtatiehen 25 sekä merkitystä Hyvinkään ja Tuusulan välisen liikenneverkon kuormitukseen.

Liikenteen kasvu nykytilanteesta vuoteen 2030 on 32%. Kasvussa on mukana liikenteen yleinen kasvu sekä Hyvinkään maankäytön kehittämisestä aiheutuva kasvu (Metsä-Kalteva, Korkeamäen työpaikka-alue). Jokelantie ei nykyisin vastaa tekniseltä tasoltaan ja tietä ympäröivän maankäytön osalta tien liikennemääriä. Tie palvelee Hyvinkään ja Jokelan välisen liikenteen lisäksi myös seudullista liikennettä Järvenpäästä Hyvinkäälle ja edelleen pohjoiseen. Tielle on tehtävä toimenpiteitä liikenneturvallisuuden parantamiseksi ja liikenteen toimivuuden turvaamiseksi. Eräs keino em. tavoitteiden toteuttamiseksi ovat kiertoliittymät. Ilman uusia verkollisia yhteyksiä liikenne tiellä lisääntyy ja ongelmat pahenevat.

Itäinen ohikulkutie:

Hyvinkään Itäisen ohikulkutien toteuttamisella ei yksinään ole vaikutusta Jokelantien liikennemäärään, vaan hankkeen aiheuttamat liikennevirtojen siirtymät rajautuvat Hyvinkään keskustan liikenneverkkoon. Koko Hyvinkää – Järvenpää -tien toteuttaminen keventää Jokelantietä merkittävästi: tien liikennemäärä vähenee yli 5 000 ajoneuvolla vuorokaudessa. Liikennettä tiellä on tuolloin ennustetilanteessa jonkin verran nykyistä vähemmän.

Kerava–Riihimäki-lisäraiteiden YVA. Ympäristövaikutusten arviointiselostus. Liikennevirasto/SITO Oy 2010

Ympäristövaikutusten arvioinnissa on tutkittu seuraavia vaihtoehtoja:

VE 0: Hankkeen toteuttamatta jättäminen, nykyisen radan ylläpito.

VE 1: Kerava–Riihimäki-rataosan muuttaminen neliraiteiseksi. Vaihtoehto sisältää ratapihajärjestelyjä Keravalla, Hyvinkäällä ja Riihimäellä sekä Hyvinkään ja Riihimäen välille toteutettavan pääradan rai-teet eri tasossa risteävän tavaraliikenneraiteen. Vaikutukset liikkumiseen ja liikenteeseen

Vaihtoehto 0

Mikäli Kerava–Riihimäki-rataosuuden lisäraiteita ei toteuteta, ei raideliikenteen kilpailukyvyyn ylläpitäminen ole mahdollista. Erityisesti pääkaupunkiseudun lähijunaliikenteen kehittäminen tulee hankalammaksi. Lähijunaliikennettä ei voida lisätä matkustajakysyntää vastaavasti, vaan osa siitä liikenteen kasvusta, joka muuten hyödyntäisi raideliikennettä, siirtyy maanteille.

Vaihtoehto 1.

Keravan ja Riihimäen väliselle rataosuudelle toteuttavien lisäraiteiden oleellisin vaikutus lähiliikenteessä on se, että antaa mahdollisuuden lisätä yhden tunnittaisen lisäjunavuoron Helsingin ja Riihimäen välille. Liikenteellisten tarkastelujen kolme tunnitista lähijunavuoroa on Helsingin ja Riihimäen välistä perustarjontaa. Ruuhka-aikoina kulkee lisävuoroja, mutta ruuhka-aikojen junavuorojen lisäämistä rajoittaa Helsingin ratapihan vastaanottokyky, eikä niiden määrässä ole merkittävää eroa nykyiseen.

Lisääntyvä junatarjonta antaa nykyistä paremmat mahdollisuudet liityntäpysäköinnin kehittämiseksi. Junatarjonnan määrä kasvaa myös tällä hetkellä vähäisemmällä käytöllä olevilla juna-asemilla, joten liityntäpysäköintiin otollisten asemien määrä kasvaa. Lisäraiteiden toteuttaminen antaa nykytilannetta paremmat mahdollisuudet myös uusien lähijunaliikenteen asemien perustamiselle, joita ei tässä perusliikenne-ennusteessa ole kuitenkaan otettu huomioon.

Ratasuunnittelun tekniset lähtökohdat (<- Lentoradan lisätarkastelu, Oikoradan mahdolliset uudet asemanpaikat. Sito Oy, 2011.)

Lähtökohtaisesti raskaan raideliikenteen radoilla asemien etäisyyden tulisi olla vähintään kaksi kilometriä. Nykyisten asemien etäisyydet pää- ja rantaradalla vaihtelevat 1.8 – 12.6 kilometrin välillä. Taajamajuna-asemien laituripituutena on käytetty 230 metriä. Matkustajalaiturin vähimmäisleveys on 2,5 metriä, kun laiturin on reunalaituri, ja 3,3 metriä, kun laiturin on välilaituri. Välilaiturin pään lähialueella sallitaan viiste, jossa laiturin kapenee 2,5 metrin levyiseksi. Leveyteen vaikuttavat myös junan sallittu nopeus (vaikuttaa vaara-alueen leveyteen), kulkuväylien sijainti ja tyyppi, matkustajien samanaikainen lukumäärä laiturilla (matkustajien vaatima lisätila jokaiselle alkavalle 100 matkustajalle on 0.5 metriä), huoltoliikenne sekä laiturille tulevat kiinteät rakenteet.

Laituri on sijoitettava ensisijaisesti suoralle rataosalle. Jos laiturin sijoitetaan kaarteeseen alueelle, säteen minimiarvo laiturialueella on 600m. Laiturialueella raiteen kallistus voi olla maksimissaan 60 mm, (lupa-arvo on 100mm). Pituuskaltevuuden maksimi-arvo laiturialueella on 5 promillea, suositusarvo on kuitenkin 2.5 promillea. Laituri voi sijaita taitepisteen ja pyörästyskaaren alueella, kunhan pituuskaltevuus ei ylitä viittä promillea.

Henkilölaiturin viereisellä raiteella junan nopeus voi olla maksimissaan 200 km/h. Korkeammat nopeudet vaativat erilliset laituriraiteet

3.8. Kunnallistekniikan verkosto

Takojan asemakaava-alueelle on rakennettu vesihuollon verkosto (vesi+jätevesi).

Siirtoviemäri Kaukas- Palopuro – Kalteva

Hyvinkään Kaukaston jätevedenpuhdistamo rakennettiin aikoinaan lähinnä vanutehtaan jätevesien käsittelyyn. Tehdas on sittemmin lopettanut tuotantonsa ja puhdistamoa on saneerattu käsittelemään ainoastaan viemäriverkkoon johdettavat noin 200 liittyjän jätevedet. 1970-luvulla rakennetun viemäriverkon pituus on 1,9 km ja se on kokonaisuudessaan muoviva.

Hyvinkään vesihuollon kehittämissuunnitelman mukaan Kaukaston jätevedet pumpataan tulevaisuudessa Kaltevan jätevedenpuhdistamolle, mutta kehittämissuunnitelmassa esitettyä toteutusajankohdtaa 2010 oli myöhennettävä Kaltevan saneerauksen ja keskustaajaman sekaviemäröinnin uusimisen vuoksi.

Vesiosuuskunnan perustaminen

Palopuron alueella vesihuolto toimii kiinteistökohtaisesti. Hyvinkään Veden verkoston ulottaminen alueelle tulee ajankohtaiseksi taajamarakentamisen alkaessa alueella 2030-luvulla. Sitä ennen alueella on järkevää toteuttaa haja-asutusluonteinen vesihuoltoratkaisu, joka perustuisi vesiosuuskuntaan. Valtio ei tue uusien vesiosuuskuntien perustamista, joten ratkaisuksi on esitetty Ritasjärven vesiosuuskunnan toiminta-alueen laajentamista Palopurolle. Ritasjärven vesiosuuskunnan vuosikokouksen (19.5.2014) päätöksen mukaisesti Palopuron ja Kaukaston alueitten asukkaille tarjotaan mahdollisuutta saada vesiasiansa kuntoon osuuskunnan kautta.

Päijänne-tunneli

Päijännetunneli on Päijänteestä Helsingin seudulle johtava raakavesitunneli, joka tuo vettä noin miljoonan asukkaan ja teollisuuden käyttöön. Päijännetunneli kulkee 30–100 metrin syvyydellä maan pinnasta ja sen poikkipinta-ala on 16 neliometriä. Tunneli kulkee pohjois-eteläsuuntaisena Palopuron kyläkeskuksen itäpuolella, risteää pääradan kanssa ja jatkuu Takojan alueen länsipuolitse. Päijännetunnelista vetensä ottavat Helsinki, Vantaa, Espoo, Kauniainen, Hyvinkää, Järvenpää, Kerava, Kirkkonummi, Sipoo ja Tuusula. Ajoittain myös Porvoo käyttää sen vettä. Tunnelin toiminnasta vastaa Pääkaupunkiseudun vesi Oy, jonka toimintoja ja henkilöstö on vuodesta 2011 siirretty Helsingin seudun ympäristölle (HSY). Maakuntakaavassa annetun suunnittelumääräyksen mukaan tunnelin välittömässä läheisyydessä on alueiden käytön ja toimenpiteiden suunnittelussa otettava huomioon, ettei vaaranneta tunnelia eikä sen veden laatua.

Gasumin maakaasuputki

Suunnittelualueen eteläosassa kulkee Mäntsälä-Siuntio runkoputki maakaasun Maakaasuputki rajoittaa maankäyttöä lähiympäristössä. Gasum Oy:llä on korkeapaineiseen maakaasulinjaan pysyvä 5-10 metrin käyttöoikeus, joka tarvitaan huoltotoimenpiteitä varten. Maakaasuputkisto on asennettu 1-2 metrin peitesyvyyteen ja sen sijainti on merkitty maastoon merkintäpylväillä. Maanviljely ja liikuminen normaaleilla maanviljelykoneilla on sallittu maakaasulinjalla. Putkilinjoilla ei saa harjoittaa toimintaa, joka saattaa vahingoittaa maakaasuputkistoa. Maankaivu-, louhinta- ja räjäytystyöt maakaasuputkiston välittömässä läheisyydessä ovat kiellettyjä ilman putkiston käyttäjän lupaa. Maakaasulinjalla työskentelevä on velvollinen ottamaan selville muut alueella olevat rakenteet. Tämän lisäksi on otettava huomioon sähköturvallisuuslain määräykset. maakuntakaavamääräyksen mukaan Alueiden käyttöä suunniteltaessa on otettava huomioon maakaasuputkiston suojaetäisyyksistä annetut määräykset.

3.9. Melu ja tärinä

Esiselvitys pääradan melu- ja tärinähaitoista rataosilla Kerava – Riihimäki ja Riihimäki - Hausjärvi. (Uudenmaan liitto C58, 2007).

Tärinä

Hyvinkään kaupungin eteläpuolella Palopurossa (km-väli 52+000 - 53+500) sijaitsevat pehmeikkökohteet 36-37. Pehmeiden maakerrosten (Sa, Si) paksuus vaihtelee pehmeikkökisterin mukaan välillä 2 m...9 m. Raiteet on perustettu maanvaraisesti.

Alustavissa mallilaskennoissa tärinäluokan C alue ulottuu 50 m...200 m etäisyydelle raiteesta tärinäluokasta riippuen ($G=3000...4500 \text{ tn}$, $v=80 \text{ km/h}$).

Hyvinkään eteläpuolisilla alueilla on pehmeikköjä ja keskustan alueella maaperä on hienohiekkaa ja siltiä. Pehmeikköalueiden kohdalla tärinäselvitykset ovat aina tarpeen, kun suunnitellaan uusia rakennusalueita tai rakennuksia radan varten.

Melu

Vuoden 2003 meluselvityksen mukaan pääradan nykyisen liikenteen aiheuttama yli 55 dB melualue ulottuu ilman maasto esteitä tai rakennuksia päivällä noin 260-310 metrin päähän radasta sen molemmin puolin. Yöllä, jolloin noudatetaan tiukempaa 50 dB ohjearvoa (uusilla alueilla 45 dB), melualue ulottuu noin 490-650 metrin päähän radasta sen molemmin puolin (950- 1200).

Melun leviäminen pääradalta sen ympäristöön perustuu Lahden oikorata. Oikorata Kerava/Järvenpää – Lahti -ympäristövaikutusten arviointiselostuksesta (YVA-selostus, 1996). saatuihin teoreettisiin melualueisiin (ns. putkimalli). Todellisuudessa melu alueet jäävät monin paikoin esitettyä kapeammaksi maaston muotojen ja rakennusten aiheuttaman meluestevaikutuksen takia. Toisin sanoen kuvatut käyrät esittävät melun leviämistä huonoimmillaan

3.10. Pilaantuneet maat

Tiedossa olevat mahdollisesti pilaantuneen maaperän kohteet (Maaperän tilan tietojärjestelmä MATTI):

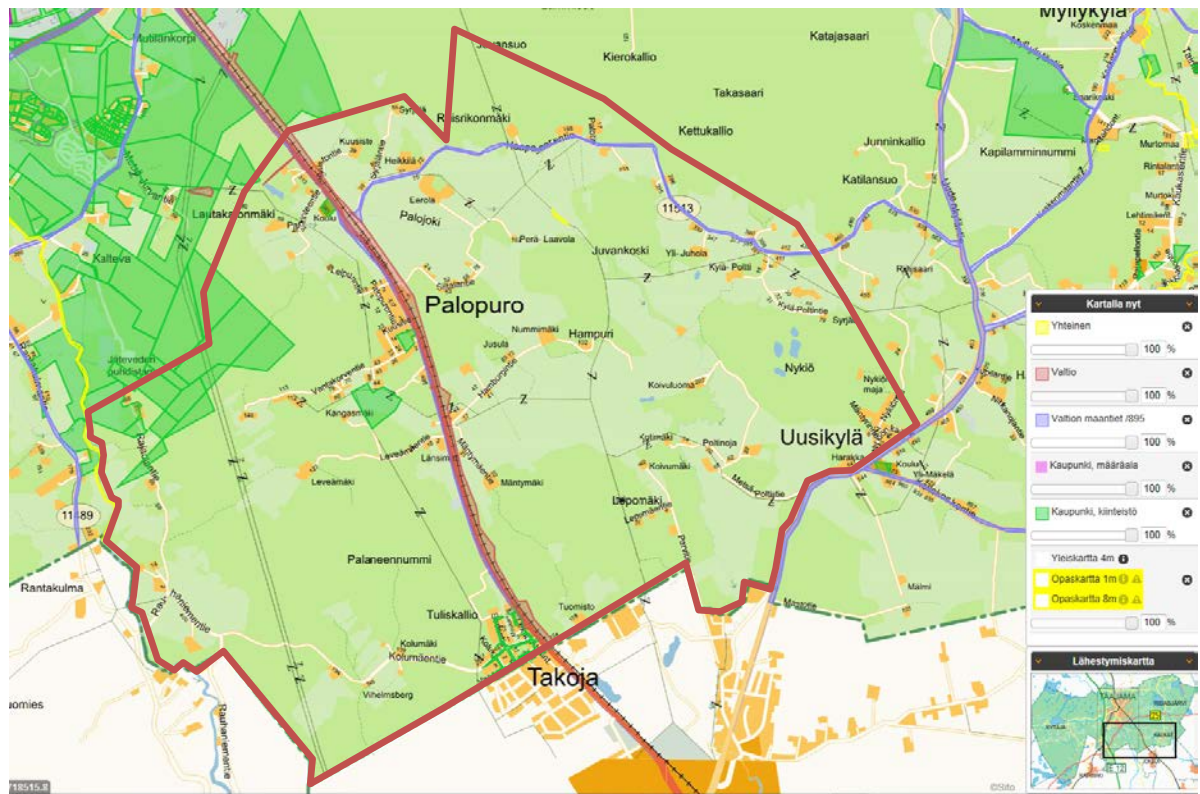
- Suotulan romualue, Jokelantie 601
 - o Likaava toiminta: varastointia, romunkeräys
- Harakan ampumarata

Lisäksi välittömästi suunnittelualueen ulkopuolella sijaitsevat:

- Kaltevan jätevedenpuhdistamo
- Nastakiekkö Ky, Uudenkyläntie 450
 - o Likaava toiminta: savikiekkotehdas

3.11. Maanomistus

Alueen maanomistus on pääosin yksityistä. Kaupungilla on hieman maanomistusta suunnittelualueen luoteiskulmassa.

4. SUUNNITTELUTILANNE

4.1. Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet

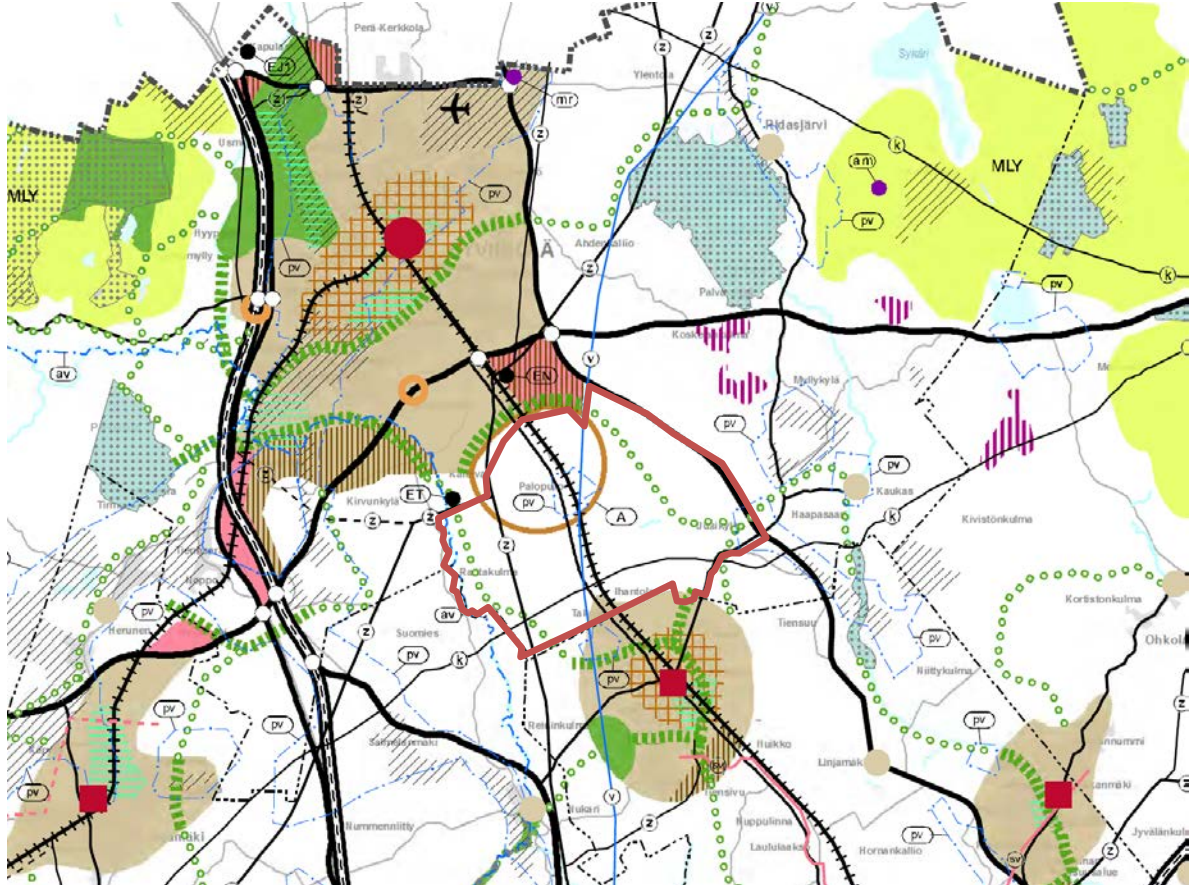
Valtioneuvosto päätti valtakunnallisista alueidenkäyttötavoitteista vuonna 2000. Päätöstä tarkistettiin 13.11.2008 tavoitteiden sisällön osalta. Muilta osin, kuten tavoitteiden oikeusperustan ja oikeusvaikutusten osalta, vuoden 2000 päätös jäi voimaan. Lisäksi valtioneuvosto on 22.12.2009 päättänyt, että Museoviraston laatima inventointi Valtakunnallisesti merkittävät rakennetut kulttuuriympäristöt (RKY 2009) korvaa valtakunnallisissa alueidenkäyttötavoitteissa mainitun vuoden 1993 inventoinnin.

Maankäyttö- ja rakennuslain mukaan tavoitteet on otettava huomioon ja niiden toteuttamista on edistettävä maakunnan suunnittelussa, kuntien kaavoituksessa ja valtion viranomaisten toiminnassa.

Valtakunnalliset alueidenkäyttötavoitteet käsittelevät seuraavia kokonaisuuksia:

- toimiva aluerakenne
- eheytyvä yhdyskuntarakenne ja elinympäristön laatu
- kulttuuri- ja luonnonperintö, virkistyskäyttö ja luonnonvarat
- toimivat yhteysverkot ja energiahuolto
- Helsingin seudun erityiskysymykset
- luonto- ja kulttuuriympäristöinä erityiset aluekokonaisuudet.

4.2. Maakuntakaava

Maakuntakaavayhdistelmä, jossa on mukana maakuntavaltuustossa hyväksytty Uudenmaan 2. vaihemaakuntakaava

Voimassa olevat maakuntakaavat:

Uudenmaan maakuntakaava

*Koko kaava-alueita koskevat kehittämissuositukset ja suunnittelumääräykset**Asumista koskeva kehittämissuositus*

Ympärivuotista asumista on ohjattava ensisijaisesti maakuntakaavan taajamatoimintojen alueille, tiivistettäviä alueita painottaen. Taajamatoimintojen ulkopuolelle suuntautuvaa asumista on ohjattava suunnitelmallisesti kyliin.

Laajoja aluekokonaisuuksia, jotka ovat muodostuneet väestömäärältään suuriksi, mutta toiminnallisesti yksipuolisiksi asuinalueiksi kehitetään monipuolistamalla niiden toiminnallista rakennetta. Kehittämiskeinoina käytetään maankäytön suunnittelun ohella kaupunkipoliittisia toimenpiteitä, joilla parannetaan tapauskohtaisesti alueiden sosiaalista, taloudellista ja/tai lähiympäristön tilaa. Alueen yhdyskuntarakennetta eheytetään palvelutason säilymistä ja parantamista tukevilla toimenpiteillä, työpaikkojen syntymistä edistävillä toimilla sekä paikalliskeskuksia kehittämällä.

Uusien alueiden suunnittelussa vältetään laajojen, yksinomaan asumiseen varattujen aluekokonaisuuksien muodostamista.

Helsingin seudun valkoisia alueita koskeva suunnittelumääräys

Alue, jolle maakuntakaavakartalla ei ole osoitettu erityistä käyttötarkoitusta, on tarkoitettu ensisijaisesti maa- ja metsätalouden ja niitä tukevien sivuelinkeinojen käyttöön. Alueelle suuntautuvaa asuin- ja työpaikkarakentamista on ohjattava taajamatoimintojen alueille ja kyliin. Yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa voidaan alueelle osoittaa muutakin vaikutuksiltaan paikallisesti merkittävää maankäyttöä.

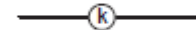
Yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa on selvitettävä ja otettava huomioon maiseman ja kulttuuriympäristön ominaispiirteet, sekä maa- ja metsätaloudellisesti, ekologisesti tai virkistyskäytön kannalta merkittävät pelto-, metsä ja muut luontoalueet ja vältettävä niiden tarpeetonta pirstomista.

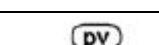
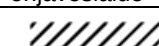
Helsingin seutuun kuuluvat Espoo, Helsinki, Hyvinkää, Järvenpää, Kauniainen, Kerava, Kirkkonummi, Mäntsälä, Nurmijärvi, Pornainen, Sipoo, Tuusula, Vantaa ja Vihti.

Koko aluetta koskeva suunnittelumääräys

Merkitykseltään seudullisen vähittäiskaupan suuryksikön koon alaraja on 2000 k-m², ellei selvitysten perusteella muuta osoiteta ja ellei näissä suunnittelumääräyksissä muuta määrätä.

Merkintä Merkinnän selitys	Merkinnän kuvaus	Suunnittelumääräys
 Raideliikenteeseen tukeutuva asemaseudun kehittämisalue	Merkintä on kehittämisperiaatemarkintä. Merkinnällä osoitetaan pitkällä aikavälillä, pääasiassa maakuntakaavan suunnittelukauden jälkeen toteutettavat uusiin raideliikenneasemiin tukeutuvat alueet.	Ennen alueen yksityiskohtaisempaa suunnittelua alueen maankäyttö on ratkaistava maakuntakaavoituksessa. Alueelle ei tule suunnitella sellaista alueidenkäyttöä, joka estää tai merkittävästi haittaa alueen tulevaa käyttöä raideliikenteeseen tukeutuvan asemaseudun kehittämisalueena.
 Raideliikenteeseen tukeutuva asemaseudun kehittämisalue	Kohdemarkinnällä osoitetaan maakunnallisesti merkittävät kylät, joihin ohjataan määrältään merkittävää asuin- ja työpaikkarakentamista. Merkinnän mukaiset kylät ovat aluerakenteen kannalta keskeinen osa maakunnan kyläverkkoa.	Kylän sijainti ja laajuus määritellään yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa. Yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa tavoitteena on ympäröivää haja-asutusalueita tiiviimpi rakentaminen. Kylän suunnittelussa on otettava huomioon liikenteen ja vesihuollon järjestäminen, ekologiset yhteydet sekä kulttuurihistorialliset ja maisemalliset ominaispiirteet..
 Virkistysalueverkoston ja ekologisen verkoston kuu-luvat viheryhteydet ja -alueet	Merkinnällä osoitetaan virkistysalueverkoston ja ekologiseen verkostoon kuu-luvat viheryhteydet ja -alueet.	Yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa on huolehdittava siitä, että merkinnällä osoitettu yhteys säilyy tai toteutuu tavalla, joka turvaa virkistys- ja ulkoilumahdollisuudet, alueen maisema-arvot, arvokkaiden luontokohteiden säilymisen sekä lajiston liikumismahdollisuudet. Viheryhteyden mitoituksessa on kiinnitettävä huomiota yhteyden merkitykseen ekologisen verkoston osana sekä seudul-

		listen ja paikallisten virkistystarpeiden yhteensovittamiseen siten, että olemassa olevat virkistykseen varatut tai siihen soveltuvat rakentamattomat alueet varataan yksityiskohtaisemmassa kaavoituksessa mahdollisuuksien mukaan virkistyskäyttöön.
 Yhdystie	Merkinnällä osoitetaan yhdystiet ja niihin liittyvät kadut, jotka yhdistävät taajamatoimintojen alueita ja kyliä ylempiluokkaiseen tieverkkoon. Merkintään liittyy MRL 33 §:n 1. momentin nojalla rakentamisrajoitus.	
 Päärata	Merkinnällä osoitetaan pääradat. Merkintään liittyy MRL 33 §:n 1. momentin nojalla rakentamisrajoitus.	Radan suunnittelussa on otettava huomioon seudulliset ulkoilu-, virkistys- ja viheryhteystarpeet, luonnonsuojelu, kulttuuriympäristö- ja maisema-arvot, pohja- ja pintavesien suojelu sekä lajiston liikkuminen. Radan suunnittelussa on huolehdittava siitä, että liikenneväylä ei yksistään tai tarkasteltuna yhdessä muiden hankkeiden ja suunnitelmien kanssa aiheuta liikenneväylään rajoittuvalla tai sen läheisyydessä sijaitsevalla Natura 2000 -verkostoon kuuluvalla tai valtioneuvoston verkostoon ehdottamalla alueella melu- tai muita häiriöitä, jotka merkittävästi heikentävät alueen niitä luonnonarvoja, joiden suojelemiseksi alue on sisällytetty tai on tarkoitus sisällyttää Natura 2000 -verkostoon.
 Ulkoilureitti	Merkinnällä osoitetaan taajamatoimintojen alueiden, luonnonsuojelualueiden ja virkistysalueiden ulkopuoliset maakunnallisesti ja seudullisesti merkittävät ulkoilureitit. Merkintä on ohjeellinen ja linjaus osoittaa ensisijaisesti yhteystarpeen.	Yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa on turvattava ulkoilureittien toteuttamisedellytykset maakunnallisesti ja seudullisesti toimivana reitistönä. Yksityiskohtaisessa reittisuunnittelussa on pyrittävä hyödyntämään olemassa olevan tiestön ja poluston käyttömahdollisuuksia. Taajamissa ja virkistysalueilla ulkoilureitit on johdettava alueiden sisäisille ulkoilun ja kevyen liikenteen väylille.
 400 kV voimajohto	Merkinnällä osoitetaan 400 kV:n voimajohdot. Merkintään liittyy MRL 33 §:n 1. momentin nojalla rakentamisrajoitus.	Voimajohtojen ja tasavirtakaapelien linjauksia suunniteltaessa on huolehdittava siitä, että linjaus ei yksistään tai tarkasteltuna yhdessä muiden hankkeiden ja suunnitelmien kanssa aiheuta linjauksella tai sen läheisyydessä sijaitsevalla Natura 2000- verkostoon kuuluvalla tai valtioneuvoston verkostoon ehdottamalla alueella sellaisia haitallisia vaikutuksia, jotka merkittävästi heikentävät alueen niitä luonnonarvoja, joiden suojelemiseksi alue on sisällytetty tai on tarkoitus sisällyttää Natura 2000-verkostoon.
 Maakaasun runkoputki	Merkinnällä osoitetaan korkeapaineiset (yli 40 bar) maakaasuputket. Merkintään liittyy MRL 33 §:n 1. Momentin nojalla rakentamisrajoitus.	Alueiden käyttöä suunniteltaessa on otettava huomioon maakaasuputkiston suojaetäisyyksistä annetut määräykset. Maakaasun runkoputken linjauksia suunniteltaessa on huolehdittava siitä, että linjaus ei yksistään tai tarkasteltuna yhdessä muiden hankkeiden ja suunnitelmien kanssa aiheuta linjauksella tai sen läheisyydessä sijaitsevalla Natura 2000- verkostoon kuuluvalla tai valtioneuvoston verkostoon

		ehdottamalla alueella sellaisia haitallisia vaikutuksia, jotka merkittävästi heikentävät alueen niitä luonnonarvoja, joiden suojelemiseksi alue on sisällytetty tai on tarkoitus sisällyttää Natura 2000-verkostoon.
 Raakavesitunneli	Merkinnällä osoitetaan Päijänne-tunneli sekä muut raakavesitunnelit. Merkintään liittyy MRL 33 §:n 1. momentin nojalla rakentamisrajoitus.	Tunnelin välittömässä läheisyydessä on alueiden käytön ja toimenpiteiden suunnittelussa otettava huomioon, ettei vaaranneta tunnelia eikä sen veden laatua.
 Pohjavesialue	Merkinnällä osoitetaan pohjavesialueet, jotka ovat ominaisuuksiltaan arvokkaita ja jotka voivat olla tai ovat yhdyskuntien vedenhankinnan kannalta tärkeitä.	Aluetta koskevat toimenpiteet on suunniteltava siten, etteivät ne vähennä pysyvästi pohjaveden määrää tai heikennä sen laatua.
 Arvokas harjualue tai muu geologinen muodostuma	Merkinnällä osoitetut geologiset muodostumat sisältävät merkittäviä maisemallisia ja luonnontieteellisiä arvoja. Merkinnällä osoitetaan harjujensuojeluohjelman mukaiset valtakunnallisesti arvokkaat harjualueet, vahvistettujen seutukaavojen arvokkaat harjualueet, valtakunnallisesti ja maakunnallisesti arvokkaat kalliomaisema-alueet sekä maakunnallisesti arvokkaat moreenimuodostumat. Alueilla, joille on aluevarausmerkinnällä osoitettu käyttötarkoitus, ensisijaisen maankäyttömuodon määrittelee aluevarausmerkintä.	Alueidenkäyttö on suunniteltava niin, ettei aiheuteta maa-aineslaissa tarkoitettua kauniin maisemakuvan turmeltumista, luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista tai laajalle ulottuvia vahingollisia ominaisuuksia luontosuhteissa. Yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa on arvioitava ja sovitettava yhteen maakunta-kaavassa osoitetun käyttötarkoituksen mukainen maankäyttö ja geologiset arvot.
 Vedenhankinnan kannalta arvokas pintavesialue	Merkinnällä osoitetaan pintavesialueet, jotka ovat ominaisuuksiltaan arvokkaita ja jotka voivat olla tai ovat yhdyskuntien vedenhankinnan kannalta tärkeitä.	Yksityiskohtaisemmassa suunnittelussa on vesiensuojelunäkökohdat otettava huomioon siten, ettei vesialueen käyttöä vedenhankintaan vaaranneta.
 Alue, jolla sijaitsee merkittäviä kiviainesvarantoja	Merkinnällä osoitetaan alueita, joilla sijaitsee maakunnan kiviaineshuollon kannalta merkittäviä sora-, hiekka- tai kallio-kiviainesvarantoja. Alueiden rajaukset ovat yleispiirteisiä ja ne tarkentuvat arvioitaessa ottamisedellytyksiä maa-aineslain edellyttämällä tavalla.	Alueen maankäyttöä suunniteltaessa on kiinnitettävä huomiota kiviainesten ottoedellytysten säilymiseen. Kiviainesten ottoa suunniteltaessa ja toteutettaessa on otettava huomioon maakunta-kaavassa tai muussa oikeusvaikutteisessa suunnitelmassa osoitettu alueen varsinainen käyttötarkoitus.

Uudenmaan 2. vaihemaakuntakaava

Uudenmaan maakuntavaltuusto hyväksyi Uudenmaan 2. vaihemaakuntakaavan maaliskuussa 2013 ja se on tällä hetkellä ympäristöministeriössä vahvistettavana.

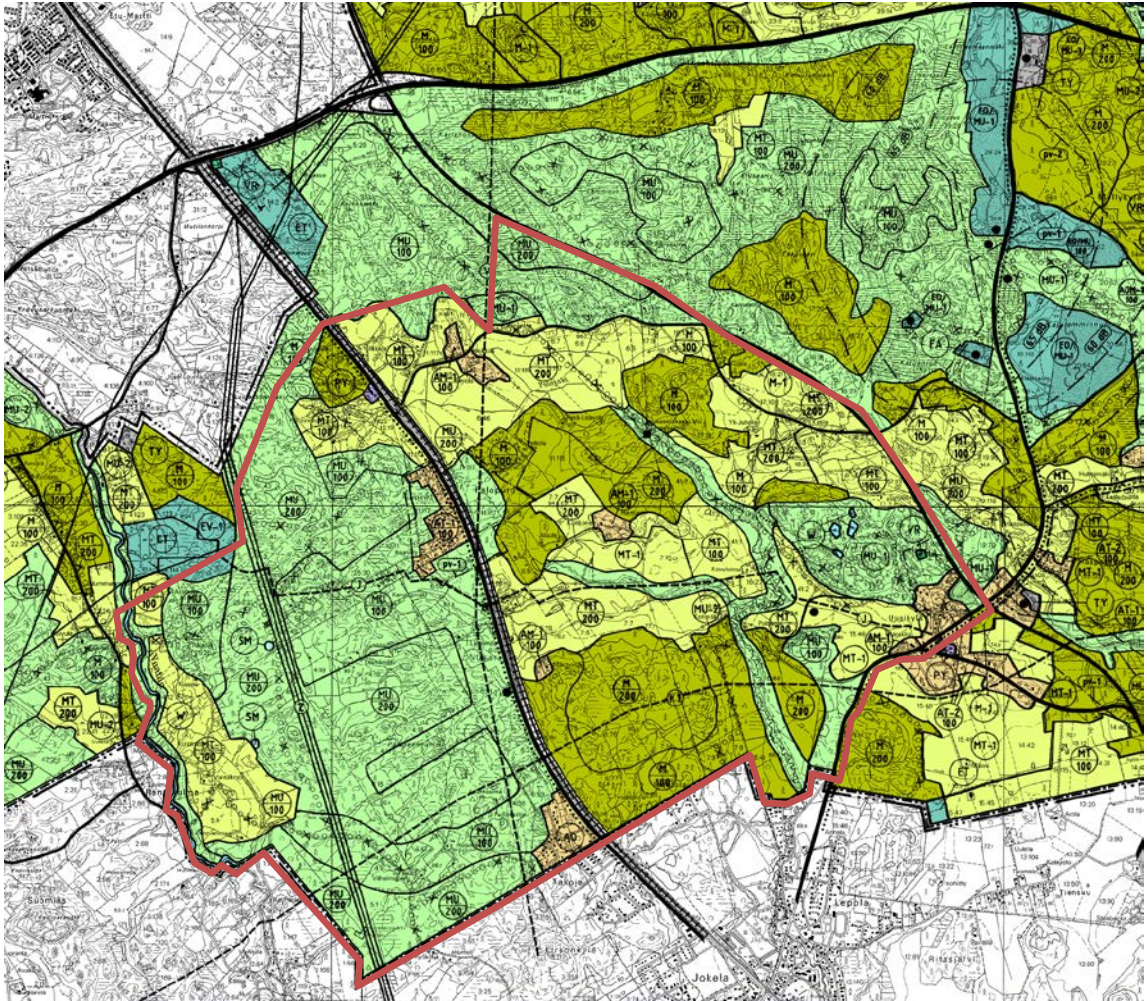
Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaava

Uudenmaan 4. vaihemaakuntakaavan osallistumis- ja arviointisuunnitelma oli nähtävillä 9.12.2013 - 15.1.2014. 4. vaihemaakuntakaava täydentää ja tarkistaa hyväksyttyjä maakuntakaavoja. 4. vaihemaakuntakaava täydentää ja tarkistaa hyväksyttyjä maakuntakaavoja.

Maakuntahallitus päätti 3.2.1024 §4, että osallistumis- ja arviointisuunnitelmaa täydennetään siten, että 4. vaihemaakuntakaavan yhteydessä arvioidaan Helsingin seudun yhteisen maankäyttösuunnitelman aiheuttamat muutostarpeet suhteessa 2. vaihemaakuntakaavaan erityisesti asemanseutujen osalta ja huomioidaan ne tämän 4. vaihemaakuntakaavan valmistelussa. Käytännössä tämä tarkoittaa Palopuron ja Ristikydön tulevien asemanseutujen ympäristön maankäytöllisen tarkastelun ottamista mukaan tällä maakuntakaavakierroksella.

4.3. Yleiskaava

Alueella on voimassa Palopuron – Ridasjärven osayleiskaava, joka on saanut lainvoiman 9.4.2004.

YLEISTÄ

Osayleiskaava-alueen tilojen rakennuspaikkojen määrä

1§

Tilalla tarkoitetaan osayleiskaava-alueella sijaitsevaa kiinteistörekisteriin merkittyä kiinteistöä tai muuta rekisteri yksikköä. Emätilalla tarkoitetaan lohottavaa tai halottavaa kiinteistöä tai yhteistä aluetta. Lohkotilalla tarkoitetaan määräalasta muodostettua kiinteistöä. Kantatilalla tarkoitetaan kiinteistöä tai yhteistä aluetta, joka muodostetaan emätilan jäljelle jäävistä tiluksista. Lohkomalla muodostetulla tilalla tarkoitetaan kantatilaa tai lohkotilaa. Mikäli joku edellä mainituista sijaitsee osittain osayleiskaava-alueen ulkopuolella, nimityksellä tarkoitetaan sen osayleiskaava-alueella sijaitsevaa osaa.

2§

Ennen osayleiskaavan hyväksymistä muodostettujen tilojen rakennuspaikkojen määrä määräytyy 3 - 7 §:n mukaan. Osayleiskaavan hyväksymisen jälkeen muodostettujen tilojen rakennuspaikkojen määrä määräytyy 3 § ja 8 §:n mukaan.

3§

Rakennuspaikkojen 4 - 7 §:n tai 8 §:n mukaan laskettua enimmäismäärää ei saa ylittää. Rakennuspaikkojen toteutuva lukumäärä voi kuitenkin jäädä enimmäismäärää pienemmäksi maankäyttö- ja rakennuslain 16 § 1. momentin mukaisen suunnittelutarvealueen muodostumisen tai maankäyttö- ja rakennuslain 116§:n (rakennuspaikkaa koskevat vaatimukset) perusteella tai aluetta koskevan osa-yleiskaavamääräyksen aiheuttaman rakentamisrajoituksen vuoksi.

Ennen osayleiskaavan hyväksymistä muodostettujen tilojen rakennuspaikkojen enimmäismäärä

4§

Ennen osayleiskaavan hyväksymistä muodostetun tilan rakennuspaikkojen enimmäismäärä määräytyy, ellei 5 - 6 §:ssä toisin määrätä, tilan pinta-alan ja sijainnin perusteella seuraavasti:

Suurimmaksi osaksi kylävyöhykkeellä sijaitsevan tilan rakennuspaikkojen enimmäismäärä on

- yksi, mikäli tilan pinta-ala on vähintään 0,5 ha mutta alle 1,0 ha.
- kaksi, mikäli tilan pinta-ala on vähintään 1,0 ha mutta alle 2,0 ha.
- kolme, mikäli tilan pinta-ala on vähintään 2,0 ha mutta alle 5,0 ha.
- neljä, mikäli tilan pinta-ala on vähintään 5,0 ha mutta alle 10 ha.
- Viisi, mikäli tilan pinta-ala on vähintään 10,0 ha sekä lisäksi yksi rakennuspaikka jokaista pinta-alan täyttä 20 ha kohden.

Suurimmaksi osaksi kylävyöhykkeen ulkopuolella sijaitsevan tilan rakennuspaikkojen enimmäismäärä on

- yksi, mikäli tilan pinta-ala on vähintään 1,0 ha mutta alle 2,0 ha
- kaksi, mikäli tilan pinta-ala on vähintään 2,0 ha mutta alle 5,0 ha.
- kolme, mikäli tilan pinta-ala on vähintään 5,0 ha mutta alle 10,0 ha.
- Neljä, mikäli tilan pinta-ala on vähintään 10,0 ha sekä lisäksi yksi rakennuspaikka jokaista pinta-alan täyttä 20 ha kohden.

5§

Ennen osayleiskaavan hyväksymistä mutta 1.1.1960 tai sen jälkeen lohkomalla muodostetun tilan, joka on pinta-alaltaan muita samassa toimituksessa muodostuneita tiloja suurempi, rakennuspaikkojen enimmäismäärä määräytyy emätilan pinta-alan, sijainnin ja kiinteistönmuodostuksen perusteella. Rakennuspaikkojen enimmäismäärä on tällöin emätilan rakennuspaikkojen enimmäismäärä vähennettynä yhdellä rakennuspaikalla jokaista muuta samassa toimituksessa muodostunutta tilaa kohden. Kuitenkin, jos näin laskettu lukumäärä on suurempi kuin tilan oman sijainnin ja pinta-alan perusteella 4 §:n mukaan laskettu lukumäärä, tilan rakennuspaikkojen enimmäismäärä määräytyy 4 §:n mukaan.

Emätilan rakennuspaikkojen enimmäismäärä lasketaan 4 - 6 §:n mukaan kuten tilan rakennuspaikkojen enimmäismäärä.

6§

Ennen osayleiskaavan hyväksymistä mutta 1.1.1960 tai sen jälkeen halkomalla muodostetun tilan rakennuspaikkojen enimmäismäärä on 4 §:n 2. tai 3. momentin mukaan laskettu rakennuspaikkojen enimmäismäärä vähennettynä yhdellä.

7§

Edellä 5 ja 6 §:ssä mainitusta huolimatta ennen osayleiskaavan hyväksymistä muodostettujen, vähintään hehtaarin kokoisten tilojen rakennuspaikkojen enimmäismäärä on kuitenkin vähintään yksi.

Osayleiskaavan hyväksymisen jälkeen muodostetut tilat

8§

Osayleiskaavan hyväksymisen jälkeen osayleiskaava-alueen tilojen rakennuspaikkojen yhteenlaskettu enimmäismäärä säilyy muuttumattomana. Emätilan rakennuspaikkojen enimmäismäärä jaetaan siitä muodostettujen tilojen kesken. Jako tehdään pinta-alojen suhteessa siten, että kunkin tilan rakennuspaikkojen enimmäismäärä on kokonaisluku ja että näiden kokonaislukujen summa on yhtä suuri kuin emätilan rakennuspaikkojen enimmäismäärä. Eri tilosta tai tilojen osista yhdistämällä muodostetun tilan rakennuspaikkojen enimmäis-

määrä on vastaavasti näiden yhdistettyjen tilojen tai tilojen osien rakennuspaikkojen enimmäismäärien summa jako suositellaan tehtäväksi kaupan tai luovutuksen yhteydessä siten, että jako merkitään kauppa- ja luovutuskirjaan

Rakennusten sopeuttaminen ympäristöön

9§

Rakennukset on sijoitettava rakennuspaikalle perinteiseen tapaan pihapiirin ympärille maisemaan sopeutuvasti.

Sijoitettaessa rakennuksia pellon ja metsän rajaon on pidettävä huoli siitä, että maisemallisesti arvokas metsänreuna säilyy eheänä. Ellei rakennusta voida sijoittaa metsän reunan sisään, on asutuksen ja pellon väliin muodostettava istuttamalla uusi reuna.

Rakennusten mittakaavan ja materiaalien on sopeuduttava perinteiseen maaseudun rakentamistapaan sekä muodostettava eheä kokonaisuus niin rakennuspaikalla ennestään olevien kuin naapurien rakennuksien kanssa.

M-, MT- ja MU-alueilla sijaitsevan rakennuspaikan rakennusoikeus:

10§

Kullekin rakennuspaikalle saa rakentaa yhden yksi-asuntoisen asuinrakennuksen, jonka kerrosala saa olla enintään 300 m². Lisäksi saa rakentaa tarpeellisia yksikerroksisia talousrakennuksia. Kullekin rakennuspaikalle rakennettavien rakennusten yhteenlaskettu kerrosala saa olla enintään 5% rakennuspaikan pinta-alasta.

Maatalouskäyttöön tarkoitettulle tilalle, jonka pinta-ala on vähintään 2 ha, voi kuitenkin rakentaa yhden kaksi-asuntoisen asuinrakennuksen tai kaksi yksiasuntoista asuinrakennusta, mikäli se sukupolvenvaihdon tai muun vastaavan syyn vuoksi on tarpeellista. Asuinrakennusten yhteenlaskettu kerrosala saa olla enintään 500 m². Tämän lisäksi saa rakentaa maataloutta palvelevia talousrakennuksia.

Rakennettaessa lähemmäksi kuin 100 m keskiveden korkeuden mukaisesta rantaviivasta saa asuntokäyttöön tarkoitettua rakennuksen kerrosala olla enintään 100 m².

Melusuojamääräys

11§

Liikenneväylän tai muun melunlähteen tuntumaan sijoitettavan asuinrakennuksen hoito- tai oppilaitoksen piha-alueella melutaso ei saa ylittää päiväohjearvoa 55 dB(A) eikä yöohjearvoa 45 dB(A). Asuinrakennuksen sisällä melutaso ei saa ylittää päiväohjearvoa 35 dB(A) eikä yöohjearvoa 30 dB(A). Loma-asuntoalueilla sekä taajamien ulkopuolisilla virkistys- ja luonnonsuojelu-alueilla ei saa ylittää päiväohjearvoa 45 dB(A) eikä yöohjearvoa 40 dB(A).

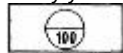
Ampumaratojen aiheuttama melutaso ei saa asumiseen käytettävillä ja oppilaitosten alueilla ylittää ohjearvoa 65 dB(A) eikä hoitolaitoksia ja palvelevilla ja loma-asumiseen käytettävillä alueilla tai luonnonsuojelu-alueilla ohjearvoa 60 dB(A).

Liikenneväylän tai muun melunlähteen tuntumaan rakennettaessa on lupien käsittelyn yhteydessä tarkistettava melutaso ja tarvittaessa edellytettävä riittävää etäisyyttä melulähteestä. Mikäli kuitenkin rakennetaan melu-alueelle, on luovissa edellytettävä sellaisen meluntorjuntatoimenpiteiden toteuttamista, että edellä mainitut ohjearvot eivät ylitä.

Rakennusluvan erityiset edellytykset suunnittelu-
tarvealueella

12§

Yleiskaava on laadittu siinä tarkoituksessa, että AT-, AT-1-, AT-2- sekä AOM-1 -alueilla on selvitetty maan-
käyttö- ja rakennuslain 137§:n mukaiset erityiset
edellytykset rakennusluvan myöntämiselle alueella.

UUDEN RAKENNUSPAIKAN KOKO

Kaavamerkinnästä jakoviivalla erotettu arabialainen luku osoittaa kullakin kaavamääräysalueella sijaitsevan uuden rakennuspaikan vähimmäiskoon satoina neliömetreinä. AT-, AT-1-, AT-2-, AOM-1-, ja RA-1 -alueilla rakennuspaikan koko voi olla luvun osoittamaa pienempikin, kuitenkin vähintään 2000 m², mikäli alueelle laaditaan yksityiskohtainen osayleiskaava tai ranta-asemakaava tie- ja vesihuoltosuunnitelmineen

ERILLISPIENTALOJEN ALUE

Alueelle saa sijoittaa asuinpientaloja. Toteutettavasta kerrosalas-
ta 20% saadaan käyttää asumiseen liittyviin ympäristöhäiriöitä
aiheuttamattomiin työtiloihin.

Alueelle suositellaan asemakaavan laatimista.

PIENTAAJAMAN ALUE

Alueelle saa sijoittaa olemassa olevaa asutusta täydentäviä
yksiasuntoisia asuinrakennuksia ja tarpeellisia yksikerroksisia
talousrakennuksia. Rakennuspaikalle sijoitettavien rakennusten
yhteenlaskettu kerrosala saa olla enintään 250 m². Kerrosalasta
50 m² voidaan käyttää ympäristöhäiriöitä aiheuttamattomiin työ-
tiloihin. Alle 10 000 m² suuruinen rakennuspaikka on liitettävä
keskitettyyn jätevesijärjestelmään.

MAATILOJEN TALOUSKESKUSTEN JA MAATALOUTTA TUKEVIEN ELINKEINOJEN ALUE

Alueelle saa sijoittaa maa- ja metsätalouden ja niitä tukevien
elinkeinojen harjoittamisen kannalta tarpeellisia asuin- ja muita
rakennuksia. Kullekin rakennuspaikalle sijoitettavien rakennusten
yhteenlaskettu kerrosala saa olla enintään 5 % rakennuspaikan
pinta-alasta.

JULKISTEN PALVELUJEN JA HALLINNON ALUE

Alueelle saa sijoittaa julkisluonteisille palveluille ja hallinnolle
tarpeellisia rakennuksia. Kullekin rakennuspaikalle sijoitettavien
rakennusten yhteenlaskettu kerrosala saa olla enintään
5 % rakennuspaikan pinta-alasta.

RETKEILY- JA ULKOILUPALVELUJEN ALUE

Alueelle saa sijoittaa yksikerroksisia retkeily-, ulkoilu-
ja virkistystoimintaa palvelevia rakennuksia ja rakennelmia. Ra-
kennuspaikalle sijoitettavien rakennusten yhteenlaskettu ker-
rosala saa olla enintään 5 % rakennuspaikan pinta-alasta.

MAA- JA METSÄTALOUSVALTAINEN ALUE

Alue on tarkoitettu maa- ja metsätalouden harjoittamiseen sekä
rakentamiseen joka ei muodosta suunnittelutarvealuetta.

MAA- JA METSÄTALOUSALUE

Alue on tarkoitettu maa- ja metsätalouden harjoittamiseen. Alu-
een muu kuin maa- ja metsätaloutta palveleva rakennus-oikeus

missä rakentamispaine on vähäinen.

Suojavyöhykesuositus

13§

Viljellyillä pelloilla suositellaan riittävän, pysyvän
kasvillisuuden peittämän, suojavyöhykkeen jättämistä
vesistöjen rannoille ja ojien varteen.

on siirretty kunkin maanomistussyksikön muiden kaava-
määräysten alaisille alueille.

Maankäyttö- ja rakennuslain 43 §:n perusteella kielletään raken-
tamasta M-1 -alueelle siten, että vaikeutetaan yleiskaavan toteu-
tumista

MAATALOUSVALTAINEN ALUE

Alue on tarkoitettu tehokkaaseen maatalouskäyttöön. Alueella
voidaan sallia rakentamista, joka ei muodosta suunnittelu-
tarvealuetta silloin, kun rakentaminen liittyy olemassa olevaan
tilakeskukseen, rakentamattomaan metsäsaarekkeeseen tai
metsänreunaan eikä aiheuta haittaa maatalouden harjoittamiselle.

Maankäyttö- ja rakennuslain 43 §:n perusteella kielletään raken-
tamasta MT-alueelle niin, että vaikeutetaan yleiskaavan toteutu-
mista.

MAATALOUSALUE

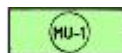
Alue on tarkoitettu tehokkaaseen maatalouskäyttöön.
Alueelle tulee välttää sijoittamista uusia teitä, sähkölinjoja, ulkoilureittejä yms. jotka vaikeuttavat maatalouden harjoittamista.
Alueen muu kuin maa- ja metsätaloutta palveleva rakennusoikeus
on siirretty kunkin maanomistussyksikön muiden kaavamääräysten
alaisille alueille.

Maankäyttö- ja rakennuslain 43 §:n perusteella kielletään raken-
tamasta MT-alueelle niin, että vaikeutetaan yleiskaavan toteutu-
mista.

MAA- JA METSÄTALOUSVALTAINEN ALUE, JOLLA ON ULKOILUN OHJAAMISTARVETTA JA YMPÄRISTÖ- ARVOJA

Alue on tarkoitettu maa- ja metsätalouden harjoittamiseen sekä
rakentamiseen, joka ei muodosta suunnittelutarvealuetta. Alueelle
saa sijoittaa ulkoilureittejä.

MAA- JA METSÄTALOUSALUE, JOLLA ON ULKOILUNOHJAAMISTARVETTA JA YMPÄRISTÖARVOJA

Alue on tarkoitettu maa- ja metsätalouden harjoittamiseen. Alu-
eelle saa sijoittaa ulkoilureittejä. Alueen muu kuin maa- ja metsä-
taloutta palveleva rakennusoikeus on siirretty kunkin maanomis-
tussyksikön muiden kaavamääräysten alaisille alueille. Maisemaa
muuttavien maanrakennustöiden (kaivamis-, louhimis-, tasoitta-
mis- ja täyttämistöiden) suorittaminen ilman maankäyttö- ja ra-
kennuslain 128 §:n mukaista lupaa on kielletty.

Maankäyttö- ja rakennuslain 43 §:n perusteella kielletään raken-
tamasta MU-1 -alueelle niin, että vaikeutetaan yleis-kaavan toteu-
tumista.

YHDYSTIE / MAANTIE

YHDYSTIE / PAIKALLISTIE

	KEVYEN LIIKENTEEN VÄYLÄ		VEDENHANKINNALLE TÄRKEÄ POHJAVESIALUE
	ULKOILUREITTI, MERKINTÄ KUMOTTU KHO 1.3.2004. Merkintä ei ole voimassa (KH 3.12.2001)		Kirjaintunnus on rajan sisäpuolella. Alueella tulee kiinnittää erityistä huomiota pohjavesien suojelemiseen. Alueella ei sallita jätevesien maahan imeyttämistä. Öljysäiliöt ja muut vastaavat on varustettava suoja-altaalla ja sijoitettava sisätiloihin tai maan päälle. Suoja-altaan on tilavuudeltaan vastattava varastoitavan aineen enimmäismäärää.
	SÄHKÖLINJA 110 kV TAI SUUREMPI		Ennen rakentamiseen tai kaivamis-, louhimis-, täyttämisms. maanpintaa muuttaviin toimiin ryhtymistä pv-1 -alueella on tarpeen vaatiessa arvioitava hankkeen ympäristövaikutukset.
	OHJEELLINEN MAAKAASUN RUNKOJOHTO		
	RAAKAVESITUNNELIN LIKIMÄÄRÄINEN SIJAINTI		MAHDOLLESTI SAASTUNUT MAA-ALUE Ennen rakentamista tai muiden toimenpiteiden suorittamista alueen maaperän saastuminen on selvitettävä riittävästi

4.4. Asemakaava

Suunnittelualueen eteläosassa nk. Takojan alueella on voimassa asemakaava

4.5. Muut suunnitelmat

4.5.1 Maakunnalliset, metropolialuetta koskevat tai seudulliset sopimukset ja ohjelmat

- **Helsingin seudun maankäytön, asumisen ja liikenteen aiesopimus (MAL) 2012–2015.**
- **Helsingin seudun maankäytön, asumisen ja liikenteen toteutusohjelma 2020 (MAL2020-raportti)**
- **Helsingin seudun maankäyttösuunnitelma**
- **Helsingin seudun liikennejärjestelmäsuunnitelma (HLJ 2011 ja HLJ 2015)**

Helsingin seudun 14 kuntaa ovat tehneet maankäytön, asumisen ja liikenteen strategista yhteistyötä MAL -neuvottelukunnan puitteissa. Rinnan sen kanssa on kokoontunut kuntien ja valtion yhteistyöelimeksi nimetty MAL -jaosto.

Helsingin seudun yhteistyökokous (HSYK) hyväksyi seudun vision vuonna 2009 ja seuraavana vuonna 2010 hyväksyttiin seudulle yhteiset maankäytön, asumisen ja liikenteen strategiset linjaukset (liite 2). Vuonna 2011 teetettiin konsulttityönä Helsingin metropolialueen yhdyskuntarakenteeseen ja aluekehitykseen liittyvä tulevaisuuden kehityskuva. Tämä ”Rajaton metropoli” – kehityskuvapuheenvuoro hyväksyttiin MAL -neuvottelukunnassa ja käsiteltiin Helsingin seudun yhteistyökokouksessa marraskuussa 2011.

Helsingin seudun maankäytön, asumisen ja liikenteen aiesopimus (MAL) 2012–2015.

Sopimus allekirjoitettiin Helsingin seudun 14 kunnan ja Helsingin seudun liikennekuntayhtymän sekä valtion välillä 20.6.2012.

Aiesopimus pyrkii vahvistamaan Helsingin seudun toimivuutta ja kilpailukykyä, lisäämään seudun asuntotuotantoa ja sen edellytyksiä sekä vahvistamaan metropolipolitiikan kansallisten tavoitteiden toteuttamista maankäytön, asumisen ja liikennejärjestelmän kehittämisessä. Aiesopimuksella tuetaan seudun elinkeinopolitiikan toteuttamista, seudun kuntien tasapainoista kehittämistä sekä kestävä kehitystä edistäviä suunnitteluratkaisuja ja yhteistyötä.

Aiesopimukseen sisältyvät toimenpiteet vuosina 2012–2015 perustuvat ensisijaisesti kuntien voimassa oleviin maankäytön suunnitelmiin, Helsingin seudun MAL 2050 -strategisiin linjauksiin, Helsingin seudun MAL 2020 – toteuttamisohjelmaan, Helsingin seudun liikennejärjestelmäsuunnitelmaan

HLJ 2011 – päätökseen (29.3.2011 ja 19.4.2011), liikennepoliittisen selonteon linjauksiin ja valtioneuvoston asuntopoliittiseen toimenpideohjelmaan.

Aiesopimuksessa sovittiin, että Helsingin seudulle laaditaan yhteinen maankäyttösuunnitelma, jossa sovitetaan yhteen alue- ja yhdyskuntarakenteen sekä liikennejärjestelmän kehittämisperiaatteet ja ratkaisut. Tavoitteena on, että valtioneuvosto tekee Helsingin Seudun aiesopimuksen toteuttamisen edellyttämistä linjauksista ja toimenpiteistä periaatepäätöksen

Helsingin seudun maankäytön, asumisen ja liikenteen toteutusohjelma 2020 (MAL2020-raportti)

MAL 2020 korvaa MAL - 2017 toteutusohjelman. Seudulle on neuvoteltu uusi aiesopimus 2012–2015 valtion ja seudun kuntien sekä Helsingin seudun liikennekuntayhtymän välille.

MAL-raportissa käydään läpi mm. seudun maankäytön ja liikenteen suunnittelun haasteet ja keinot, sekä asuntopoliittikan keinot ja asuntotuotantotavoitteiden toteutuminen.

Raportissa esitellään myös Helsingin seudun kehittämisvyöhykkeitä. Kehittämisvyöhykkeet ovat seutu- ja yhdistäviä laajoja kehityskäytäviä, joiden ympärille rakentuvat lyhyen tähtäyksen kuntakohtaiset hankkeet. Kehityskäytävät perustuvat Helsingin seudun liikennejärjestelmäsuunnitelmaan (HLJ 2011), maakunta- ja yleiskaavoihin sekä Rajaton metropoli -kehityskuvaan ja ne on nimetty liikenneväylien mukaisesti.

Hyvinkää ja Palopuro sisältyy pääradan vyöhykkeeseen (6) vyöhykkeisiin. Pääradan vyöhykkeeseen kuuluvat mm. pääradan kapasiteetin ja lähijunatarjonnan parantaminen asuntotuotannon lisäämiseksi sekä Kerava-Nikkilä -rata. Kerava-Nikkilä -rata on henkilöliikenteelle suunniteltu Kilpilahdenradan osa. Pääradan vyöhykkeen asemanseudut ovat jatkuvan muutoksen kohteena ja niistä on mahdollista kehittää monipuolisia asumisen, työn ja palvelujen keskuksia. Vyöhyke on asuntovaltainen ja erityisenä haasteena on työpaikkarakentamisen lisääminen.

Pääradan nopeat lähiliikenneyhteydet ovat erittäin tärkeitä työmatkaliikenteelle. Pääradan palvelutason nostaminen vaatii raidekapasiteetin lisäämistä ja paikallisjunatarjonnan lisäämistä lähivuosina. Pääradan rakentaminen ja kaukoliikenteen liikennöinnin siirtäminen osin tai kokonaan lentoradalle tulee lisäämään pääradan liikennekapasiteettia. Liikennepoliittinen selonteko sisältää monia tärkeitä investointeja pääradan kehittämiseksi.

Kehä V –vyöhykkeellä (15) välille Hanko-Mäntsälä on valmistunut vuoden 2011 lopulla kehittämisselvitys. Valtatie on uloin Helsingistä lähteviä säteittäisiä valtateitä yhdistävä kehäyhteys pääkaupunkiseudulla. Hyvinkäällä Kehä V:een sisältyy useita liikenne- ja liittymähankkeita, jotka mahdollistavat Metsäkaltevan [ja myöhemmin Palopuron] alueen kehittämisen.

Uutena tieyhteytenä pääkaupunkiseudun suuntaan on seudun yhteisissä liikennesuunnitelmissa esitetty itäistä radanvarsitietä Helsinki – Tampere moottoritie – Hyvinkää – Kellokoski (Lahden moottoritie). Tämä mahdollistaa valtakunnantasolla sujuvan yhteyden Vuosaaren satamasta Tampereen suuntaan.

Liikenneverkon kehittämishankkeissa priorisoidaan maankäytön kehittämistä ja yhdyskuntarakenteen tiivistämistä edistäviä hankkeita. Pienillä kustannus-tehokkailla toimenpiteillä (KUHA-rahoitusjärjestelmä ja -hankekokonaisuus) tehostetaan ja parannetaan nykyisen liikennejärjestelmän toimivuutta ja turvallisuutta sekä yhdyskuntarakenteen eheyttämisen ja asuntotuotannon edellytyksiä. Valtio ja kunnat aloittavat sopimuskaudella seuraavat liikennejärjestelmän toimivuuteen ja maankäytön kehittämiseen liittyvät infrastruktuurin kehittämishankkeet, joihin sisältyy Helsinki-Riihimäki – rataosan palvelutason parantaminen (1. vaihe). Valtio sitoutuu vuosina 2016–2022 Helsinki-Riihimäki rataosan palvelutason parantamisen 2. vaiheen toteuttamiseen. Tämä taas on yhtenä edellytyksenä mm. uuden aseman avaamiseen Palopurolle. Lisäksi tarvitaan mm. vähintään 10 000 asukasta tai työpaikkaa 2,5 kilometrin säteellä asemasta.

Helsingin seudun maankäyttösuunnitelma

Helsingin seudun yhteistyökokous hyväksyi 11.12.2012 maankäyttösuunnitelman työohjelman. Suunnitelma valmistuu lausunnoille syksyllä 2014 ja se valmistuu yhdessä asuntostrategian ja liikennejärjestelmäsuunnitelman kanssa keväällä 2015.

Työn kautta kuvataan seudun tavoiteltu yhdyskuntarakenne, tärkeimmät solmukohdat, uuden asun- to- ja työpaikkarakentamisen sijoittuminen ja liikenneverkko. Maankäyttösuunnitelma ei ole juridinen suunnitelma vaan se tarkentaa maakuntakaavaa Helsingin seudun osalta ja toimii pohjana kuntien yleis- ja asemakaavoituksen suunnittelulle ja asuntotuotannon toteuttamiselle.

Lyhyemmällä aikavälillä (maankäytön toteutusohjelma vuoteen 2025) määritellään seudun asun- to- tuotannon toteuttamisohjelma: asuntotuotannon kohdealueet ja niiden edellyttämät investoinnit. Ra- kennesuunnitelmassa aikatahtain on vuodessa 2050. Vaikutusten arvioinnin kautta määritellään mit- kä alueet ovat seudullisesti kannattavia ottaa ensi vaiheessa käyttöön ja miten uusien alueiden käyt- töönotto jaksotetaan. Vaikutusten arvioinnin kautta syntyy toteuttamispolku.

Maankäyttösuunnitelman ohella laaditaan *seudun yhteistä asuntostrategiaa ja liikennejärjestelmä- suunnitelmaa*.

Helsingin seudun liikennejärjestelmäsuunnitelma (HLJ 2011 ja HLJ 2015)

Liikennejärjestelmällä tarkoitetaan kokonaisuutta, johon kuuluvat koko liikkumisympäristö ja eri lii- kennemuodot: kävely, pyöräily, joukkoliikenne, henkilöautot ja tavaraliikenne. Liikennejärjestelmän suunnittelussa tarkastellaan yksittäisten hankkeiden sijaan kokonaisuutta sekä erilaisten toimenpi- deyhdistelmien vaikutuksia liikkumiseen ja liikenteen kehitykseen.

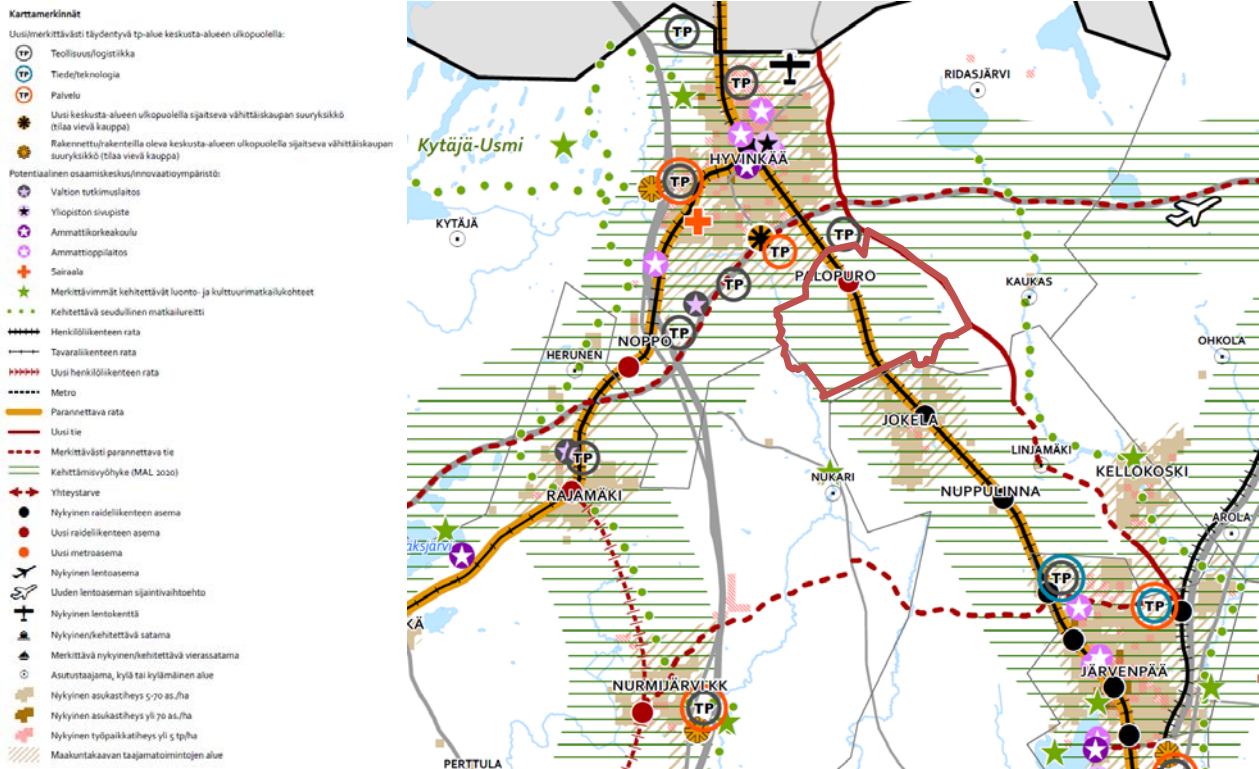
Toimiva liikennejärjestelmä turvaa sujuvat ja monipuoliset liikkumismahdollisuudet sekä elinkei- noelämän kuljetusmahdollisuudet. Helsingin seudun liikennejärjestelmän kehittämisellä tavoitellaan parantaa kasvavan metropolialueen kilpailukykyä ja hyvinvointia sekä eheyttää yhdyskuntarakennet- ta.

Voimassa oleva HLJ 2011 on ensimmäinen seudun kaikki Helsingin seudun 14 kuntaa kattava lii- kennejärjestelmäsuunnitelma. HLJ 2011 oli liikennejärjestelmän osalta lähtökohtana Helsingin seu- dun maankäytön, asumisen ja liikenteen MAL-aiesopimuksen 2012–2015 valmistelussa.

HLJ 2011 hyväksyttiin keväällä 2011, kun HSL:n hallitus (29.3.2011) ja KUUMA-hallitus (19.4.2011) tekivät liikennejärjestelmäpäätöksen.

Se toimii myös HLJ 2015 -suunnitelman lähtökohtana. Helsingin seudun liikennejärjestelmäsuunni- telmaa (HLJ 2015) valmistellaan tiiviissä yhteistyössä maankäytönsuunnittelun kanssa.

4.5.2 KUUMA – maankäytön kehityskuva

Yleistavoitteet:

Suunnitellaan metropolialuetta toiminnallisena kokonaisuutena. Määritellään KUUMA-kuntien yhteinen aluevisio (maankäytön, asumisen ja liikenteen strategialinjaukset) osana metropolialuetta. Suunnitellaan uudisrakentaminen keskuksiin ja taajamiin ensisijaisesti olemassa olevaa rakennetta hyödyntäen tukemaan seudullisen joukkoliikenteen (erityisesti raiteliikenteen) edellytyksiä ja monipuolisia palveluja.

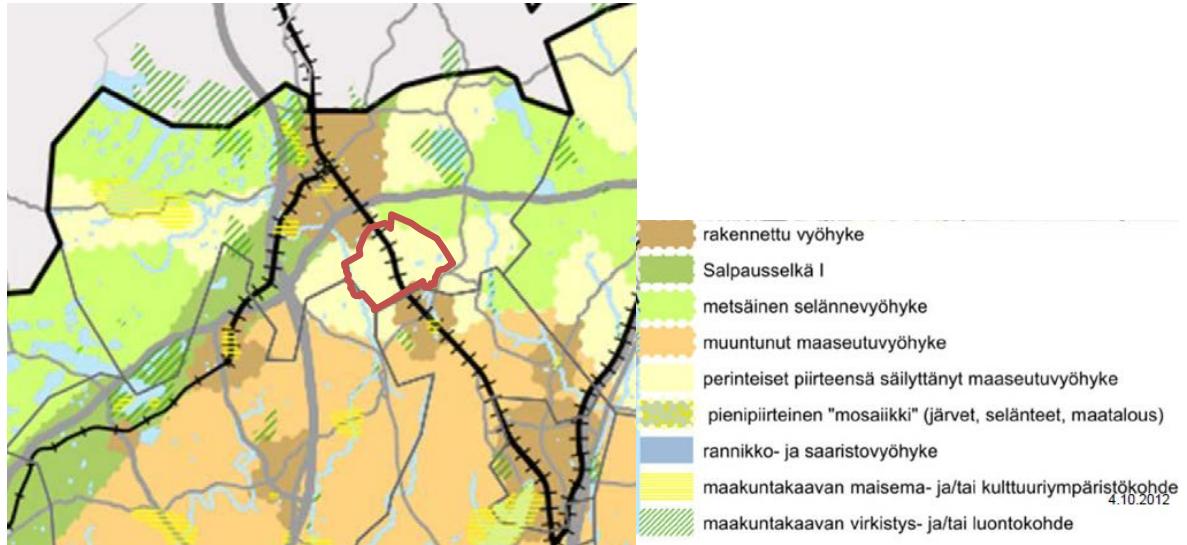
Tutkitaan kaupunkirakenteen vyöhykkeisyyttä: olevia kaupunkimaisia alueita, maaseutumaisina alueina kehittyviä alueita sekä niiden välisiä alueita. Määritellään yhdyskuntarakenteen eheyttämisen tarpeet ja periaatteet kullakin vyöhykkeellä. Kehitetään yhdyskuntarakennetta suunnitelmallisesti.

Vahvistetaan KUUMA-kuntien vetovoimatekijöitä.

- Kehitetään omaleimaisia ja ihmisläheisiä pikkukaupunkeja.
- Ylläpidetään laadukasta asumista.
- Tuetaan elinkeinoelämän kehittämisedellytyksiä.
- Kehitetään viheraluekokonaisuuksia ja yhtenäisiä viherverkostoja.
- Korostetaan maiseman ja kulttuuriympäristön seudullisia ja paikallisia erityispiirteitä.
- Selkeytetään kaupunkimaisten ja maaseutumaisien alueiden rajaa.
- Luodaan edellytyksiä KUUMA-kuntien kehittämiseen matkailukohteina.
- Liikennejärjestelmää suunnitellaan suhteessa maankäytön kokonaisuuteen ja kehittämisperiaatteisiin.
- Pyritään vaikuttamaan liikenteen kysyntään ja kulkutavan valintaan.

KUUMA-alueen eriluonteiset vyöhykkeet

- Tavoitteena säilyttää eriluonteiset vyöhykkeet ja korostaa niiden ominaispiirteitä ja eroja.
- Kuvaa tilannetta vuonna 2035.
- Rakennetut vyöhykkeet maakuntakaavaehdotuksen taajamarajausten mukaisia.
- Vuoden 2035 jälkeen mahdolliset uudet avaukset maankäytössä muuttavat esimerkiksi muuntuksen maaseutuvyöhykkeen alueita rakennetuksi vyöhykkeeksi.

Palopuro sijoittuu perinteensä säilyttäneelle maaseutuvyöhykkeelle, mutta ydinalueen on tarkoitus muuttua rakennetuksi vyöhykkeeksi tarkasteluvuoden jälkeen. Suunnilleen Haapasaarentien pohjoispuolella levittäytyy metsäinen selännevyöhyke.

Eri tyyppisten vyöhykkeiden ominaispiirteisiin ja uudisrakentamisen sijoittamiseen liittyviä tavoitteita:

Rakennettu vyöhyke

- tiivistäminen, keskustojen kehittäminen, rakennetun ympäristön arvokkaiden kohteiden/piirteiden korostaminen ja hyödyntäminen
- reuna-alueiden selkeyttäminen, selkeä ero rakennettujen ja rakentamattomien vyöhykkeiden välillä
- kaupunkikuvallinen kehittäminen: rakennusten lisäksi katumiljööt, torit, aukiot, puistot jne.

Metsäinen selännevyöhyke

- yhtenäisyys; viheralueiden verkosto, viheryhteydet muille alueille – uudisrakentamisen sijoittamisessa tulee välttää viheralueiden pirstaloitumista.
- luontoarvojen vaaliminen

Maaseutuvyöhyke, jolla perinteiset maaseutuelinkeinojen piirteet ovat pitkälti säilyneet

- perinteisen maiseman tilajaon ja maisemakuvan vaaliminen
- uudisrakentaminen alueen perinteistä rakentamisen sijoittamistapaa noudattaen ja rakennustyyliin sopeuttaen
- selkeä ero rakennettujen ja rakentamattomien vyöhykkeiden välillä – laajemmat uudisrakentamisaalueet kylien ja taajamien yhteyteen, yksittäiset rakennukset maatalojen tilakeskusten yhteyteen tai niitä vastaaville rakennuspaikoille
- (kumpareet, selänteiden reunavyöhykkeet tms.), peltoalueiden säilyttäminen maatalouskäytössä

Keskusten profiileissa Palopuro mainitaan maltillisesti kehitettävänä kasvukäytävien keskuksena vuoden 2035 jälkeen (suurempia ovat kaupunkimaiset keskukset, kuten Hyvinkään keskustaajama, ja pikkukaupunkimaiset keskukset). Palopuron kasvupotentiaaliksi vuosina 2035 – 2050 arvioidaan 6000 henkilöä, kun lähtötilanteessa Palopuron ns. taajaman alueella on YKR:n mukaan 210 henkilöä. (eli vuonna 2015 Palopurolla asui 6210 henkeä.

- Väestömäärä ja väestötiheys ovat matalampia kuin pikkukaupunkimaisissa keskuksissa.
- Hyvät yhteydet muulle kaupunkiseudulle, kaikki keskukset nykyisiä tai mahdollisia uusia raideliikenteen asemanseutuja.
- Eri lähtökohdista kehitettäviä keskuksia: osa keskuksista liittyy suoraan olevaan kaupunkirakenteeseen (esim. Talma, Jorvas, Noppo, Majvik, Ristikytö), osa on selkeämmin oman vaikutusalueensa keskuksia (kuten Nikkilä, Jokela, Nurmijärvi kk, Rajamäki, Veikkola).

- Keskusten koko ja palvelutaso vaihtelevat, voivat olla urbaaneja ja kaupunkimaisia asemanseutuja tai vireitä kaupunkikyliä.
- Osa keskuksista merkittäviä liikenteellisiä solmukohtia, mikä luo potentiaalia kaupallisille toiminoille ja työpaikoille: Jorvas, (Ruotsinkylä, Focus), Ristikytö, Nurmijärvi kk.
- Työpaikkakeskittymiä myös Rajamäellä, Veikkolassa ja Nopon alueella.
- Tiivis rakentaminen asemanseuduilla, muuten asuinrakentamisen pääpaino kaupunkipientaloissa ja pientaloissa.
- Keskusten omaleimaisuuden säilyttäminen tärkeää

Vuoteen 2035 saakka Palopuro säilyy kylänä

- Asutustaajamat, kylät ja kylämäiset alueet
- Asumispainotteisia (pientalot ja tilakeskukset)
- Pääosa palveluista haetaan isommista taajamista Kylät ovat Kuuma-seudun yksi merkittävistä vahvuuksista ja voisivat olla ns. huippuluokan asuinympäristö. Kyliin muutetaan juuri houkuttelevan asuinympäristön takia.
- Uudisrakentamisen ohjaus tärkeää kyläkuvan säilyttämiseksi ja kylien kehittämiseksi
- Ympäröivän maaseutualueen / maaseutumaisen alueen arvojen säilyminen tärkeää, jotta kylien vetovoima säilyy.
- Erityisesti isompien keskusten läheisyydessä, muuntuvalle maaseudulla, uudisrakentamista koskevat valinnat on tehtävä suunnitelmallisesti: päätetään säilyttää ehjä, perinteinen maisemakuva ja uudisrakentaminen sopeutetaan siihen tai luodaan kokonaan uusia rakennettuja kokonaisuuksia
- Alueiden identiteetti on tärkeä tekijä, sen vahvistamiselle tai syntymiselle tulee luoda edellytyksiä. Alueiden historia ja erityispiirteet keskeisiä lähtökohtia säilyttää ja edistää.
- Kylät ovat Kuuma-kuntien voimavara ja kylillä on tällä alueella, isojen keskusten läheisyydessä, mahdollisuus olla elinvoimaisia.
- Kylien infran rakentaminen on kallista, joten kyläalueet eivät saa lähteä hajaantumaan. Maisemakuvan pirstoutumattomuus on myös vetovoimatekijä.
- Kylät tukeutuvat autoliikenteeseen, koska joukkoliikenteen tarjonta on pääsääntöisesti vähäistä. Jalankulun ja pyöräilyn edistäminen lyhyillä matkoilla kylien ja koulujen läheisyydessä sekä kylien ja kuntakeskuksen välillä tärkeää.

4.5.3. Hyvinkään kaupungin strategiat, ohjelmat ja suunnitelmat

Kaupungin strategiset tavoitteet tulevat ilmi kaupungin päästrategiasta ja sitä täydentävistä toimialakohtaisista strategioista sekä niistä seudullisista ja laajempialaisista suunnitelmista, ohjelmista ja sopimuksista, joihin hyvinkään kaupunki on sitoutunut. . Lisäksi näihin voidaan rinnastaa

4.5.3.1 Hyvinkään kaupungin väestötavoite 2006 ja väestöennuste 2010

Vuoden 2006 tavoite

- Laatimista ohjasi työryhmä, jossa oli edustajia kaikilta toimialoilta
- Keskustaajaman osayleiskaavatyön mitoitus
- Ikärakenne- ja huoltosuhdekehitys
- Osa-alueille 2007 (esitettiin suuralueittain, laskenta tilastoalueittain)
- Asumista koskevat laskelmat 2007
- Vuoden 2010 päätöksen mukaisesti käytetään maankäytön ja kaupunkirakenteen suunnittelun mitoitusperusteena

Vuoden 2010 ennuste (Kv 22.3.2010 / 26 §) vuonna 2013 53 300 asukasta

- Väestönkasvun hidastumisen vuoksi tarvittiin tarkennettu ennuste
- Trendiennuste (vaihtoehtoina hidas tai nopea kasvu)
- Lähivuosien palvelujen suunnittelua, mitoitusta ja aikatauluja varten
- Osa-alueittainen ennuste ikäryhmittäin seuraavalle 10-vuotisjaksolle 2011 kouluverkkoselvityksen yhteydessä
- Tarkoitus oli päivittää vuosittain

Lisäksi vuosina 2013-14 laadittiin Keski-Uudenmaan kaupungin kuntaliitosselvitystä varten uusi väestöennuste, joka kasvuvauhdiltaan asettui näiden kahden väliin.

4.5.3.2 Hyvinkään maankäytön toteuttamishjelma 2014 - 2023

Hyvinkään väestön ennakkoidaan kasvavan nykyisestä 46100 asukkaasta 4 600 henkilöllä vuoteen 2024 mennessä. Tuolloin asukkaita arvioidaan olevan n. 50 700. Suurinta väestömäärän kasvu on Metsäkaltevas, josta tulee 20 vuoden kuluessa n. 6500 asukkaan asuinalue. Vuonna 2013 uusia siimakotitontteja on alueella luovutettu n. 50 ja seuraavan kolmen vuoden aikana luovutetaan vielä 150 tonttia lisää. Metsäkaltevaan rakennetaan myös kerros- ja rivitaloja. Kaiken kaikkiaan Metsäkaltevan kaavarungossa on soitetu noin 800 omakotitonttia, joten alueen rakentaminen jatkuu vuoden 2030 vaiheille saakka. Tämän jälkeen tarvitaan uusia alueita, jolloin Palopuro olisi todennäköinen uusi avattava alue.

4.5.3.3. Hyvinkään kaupungin varhaiskasvatuksen, esiopetuksen, perusopetuksen ja lukio-koulutuksen palveluverkkosuunnitelma vuosille 2014–2024

(luonnos, Opela 10.12.2013)

Suunnitelmassa on tarkasteltu päivähoitoa, esiopetusta, perusopetusta, lukiokoulutusta koko kaupungin alueella. Palveluverkkosuunnitelman tavoitteena on kehittää varhaiskasvatuksen ja opetuksen edellytyksiä ja ennakkoida eri alueiden lasten ja oppilasmäärien muutokset ja tilatarpeet.

Tarkastelun ajanjaksona ovat vuodet 2014 – 2024.

Suunnittelun lähtökohtana ovat olleet vuonna 2013 tarkistetut väestöennusteet kaupungin eri alueille sekä asuntotuotannon painopistealueet. Suunnitelmassa on otettu huomioon esi- ja alkuopetuksen yhteistyö, lähikoulu- ja yhtenäiskouluperiaatteet sekä palveluverkon tehostamistarve.

Palveluverkkosuunnitelma ei tuo muutoksia Palopuron alueelle 10-vuotiskauden puitteissa. Sen sijaan viereiseen Metsäkaltevaan rakennetaan 6 500 asukkaan asuinalue. Alueella tarvitaan n. 550 – 600 oppilaan yhtenäiskoulu. Metsäkaltevan rakentamista ja koulun rakentamisaikataulua arvioidaan vuosittain.

Lisäksi kaupungissa on tehty joukko hallintotokuntien rajat ylittäviä strategioita ja ohjelmia, kuten:

- Hyvinkään kaupungin ympäristöohjelma
- Hyvinkään energia- ja ilmastostrategia 2009-16 ja energia- ja ilmastostrategia 2009-16
Edistää kestävän kehityksen mukaisen, eheän yhdyskuntarakenteen syntymistä ja säilymistä.
Eheä yhdyskuntarakenne mahdollistaa autoriippuvuuden vähenemisen, parantaa joukkoliikenteen toimintaedellytyksiä ja mahdollisuuksia käyttää kevyttä liikennettä lähiliikumisessa sekä minimoi energia- sekä vesi- ja viemäriverkostojen pituudet.
Edistää toimillaan palveluiden säilymistä ydinkeskustassa ja aluekeskuksissa.
Edistää uusien asuinalueiden liittymistä kaukolämpöverkkoon.
Pyrkii ohjaamaan uuden asutuksen asemakaava-alueelle ja kyläalueille.
- Hyvinkään Ilmansuojeluohjelma 2011-2017 (KV31.1.2012 §5)
- Asuntopoliittinen ohjelma 2010-13
- Elinkeinopoliittinen ohjelma
- Hyvinkään kaupungin turvallisuussuunnitelma
- Hyvinkään liikuntasuunnitelma
- Hyvinkään meluntorjuntasuunnitelma
- Hyvinkään palvelustrategia

4.5.4. Palopuron kyläsuunnitelma

Palopuron kylähdistys on teettänyt alueelle kyläsuunnitelman, joka pitää sisällään myös maankäytösuunnitelman.

Kyläsuunnitelma piti sisällään kylän nykytilanteen inventoinnin, asukaskyselyn ja opinnäytetyönä tehdyn maankäytösuunnitelman. Kyläläisten asukaskyselyssä esiin tuomat tavoitteet on tuotua esiin tavoiteluvussa.

5. TAVOITTEET JA PERUSTEET YLEISKAAVAN LAATIMISELLE

Yhteenvedo tavoitteista:

Kaupungin tavoitteet:

- KUUMA-kuntien yhteisessä kehityskuvassa Palopuro on kuvattu maltillisesti kehitettävänä kasvukäytävän keskuksena 2035 jälkeen (kuva/ote)
- 2. vaihemaakuntakaavassa Palopuro on raideliikenteeseen tukeutuva asemanseudun kehittämisalue, jonka maankäyttö on ratkaistava maakuntakaavassa (kuva/ote). Palopuron ja Ristikydön (Tuusula) maankäyttö ratkaistaan uudenmaan 4. maakuntakaavan laatimisen yhteydessä.
- varaudutaan kaupungin yhdyskuntarakenteen laajenemiseen 2030 jälkeen
- riittävän raakamaavarannon varmistaminen pitkäjänteisellä maapolitiikalla
- tonttireservin luominen asumiselle ja elinkeinotoiminnoille vuoden 2030 jälkeen
- pyrkiä luomaan edellytykset uuden lähijunaliikenteen aseman perustamiseksi Palopuron alueelle, aseman paikkaan vaikuttavat rautatietekniset seikat
- Osoittaa ja tarkentaa maakunnallisessa selvityksessä esitetyt suurten nisäkkäiden vaatimat ekologiset käytävät
- Tutkia valittua yhdyskuntarakenteen kehittämismallia palvelevan liikennejärjestelmän vaihtoehtot

Kyläläisten/ kyläyhdistyksen tavoitteet:

Palopurolaiset itse haluaisivat säilyttää alueen maaseutumaisena ja toivoisivat alueelle ainoastaan maltillista kasvua. Maaseutumaisuus koetaan positiivisena ja tärkeänä; kylällä arvostetaan luontoa, rauhaa ja omaa tilaa. Asukaskyselyssä se ilmeni jyrkkänä kerrostalorakentamisen vastustuksena, mutta pienet kaksikerrokset rivi- ja kerrostalot oltaisiin valmiin hyväksymään keskitetysti radan läheisyyteen. Alue halutaan rakentaa mahdollisimman pitkälle pientalovaltaisena ja ensisijaisesti asuinalueena.

Taajamaa haluttaisiin tiivistää, ja siellä onkin yksittäisiä vapaita rakennuspaikkoja pienille tai keksikokoisille omakotitaloille. Itse taajamaa voitaisiin myös mielekkäästi ja luonnollisesti laajentaa lisärakentamisen tarpeisiin. Sopiva tontin koko taajamassa pelkän asumisen tarpeisiin olisi 1000- 2000 m².

Alueella voitaisiin kuitenkin harjoittaa maatilamatkailua, lähiruuan tuotantoa sekä käsityöläisteollisuutta, mutta ei sitä raskaampaa.

Toivotaan elinvoimaisten maatilojen säilyttämistä, peruspalvelujen palautumista, parempaa joukko-liikennettä ja kunnallistekniikkaa, lähinnä viemärointia taajamaan.

Turvallisuuden kehittäminen: Jokelantien liikenneturvallisuus...

Tärkeimmiksi asioiksi nousivat usko maaseudun tulevaisuuteen ja kilpailukyky kaupunkikeskusten kanssa asuinalueena, jonka mahdollisuuksia ovat sijainti pääkaupungin lähellä, uudet asukkaat näiden myötä palveluiden lisääntyminen alueella, kaavoituksen myötä lisärakentaminen ja kylätöiminnan ja asukkaiden välisen vuorovaikutuksen lisääntyminen.

5.1. Hyvinkään kaupungin strategiat

Visio 2017: Hyvinkää on metropolialueella kasvava, vetovoimainen ja viihtyisä Pohjois-Uudenmaan keskus.

Strategiset valinnat:

- Hyvinkää erottautuu muista Uudenmaan kaupungeista ja sillä on vahva ja tunnistettava identiteetti
Hyvinkään monipuolinen luonnonympäristö, harrastusmahdollisuudet sekä vireä kulttuurielämä tekevät Hyvinkäästä houkuttelevan ja viihtyisän paikan asua. Kaupunki tarjoaa asumisen vaihtoehtoja eri-ikäisille ja eri elämäntilanteissa oleville ihmisille ja palveluiden suunnittelussa huomioidaan asukkaiden tarpeet. Kaupunki tarjoaa hyvät puitteet yritystoiminnalle ja panostaa avainalojensa kehittymiseen.
 - o Kaupungin viihtyisyys lisääntyy ja asumisen vaihtoehdot monipuolistuvat.
Hyvinkää panostaa kaupungin asukkaiden viihtyvyyteen ja monipuolisen asuntotarjonnan kehittämiseen, mikä osaltaan vahvistaa tunnetta Hyvinkää-yhteisöön kuulumisesta. Hyvinkää kehittää asuntotuotantoa, joka huomioi eri-ikäisten ja eri elämäntilanteissa olevien kuntalaisten tarpeet, erityisesti vuokra-asuntotuotantoa lisätään. Kaupungissa kehitetään sekä uusia että vanhoja asuinalueita käytettävissä olevien resurssien puitteissa. Yhdyskuntasuunnittelussa asuntotarjontaa ja palveluverkostoa tulee kehittää siten, että ne tukevat toisiaan. Liikennratkaisut suunnitellaan entistä paremmin vastaamaan asuntojen ja palvelujen sijaintia.
- Kaupunki kasvaa ja kehittyy osana metropolialuetta
Hyvinkäällä on keskeinen sijainti osana metropolialuetta ja näin se on vetovoimainen paikka asua, työskennellä ja harjoittaa liiketoimintaa. Kaupunki hyödyntää metropolialueen mahdollisuudet elinkeinotoiminnassaan ja erityinen panostusalue on kasvuyrittäjyyden kehittäminen.
 - o Kaupungin houkuttelevuus
Hyvinkää panostaa profiilinsa nostamiseen ja houkuttelevuuden lisäämiseen. Kaupunki edistää aktiivisilla toimilla Hyvinkään profiilia metropolialueella kasvavana, vetovoimaisena ja viihtyisänä Pohjois-Uudenmaan keskuksena.
- Hyvinkään kehitys perustuu asukaslähtöisyyteen ja uudistumiseen.

Missio: Hyvinkään kaupunki edistää asukkaidensa hyvinvointia ja elinkeinoelämän menestystä.

5.2. Kyläyhdistyksen tavoitteet:

Tavoitetyöpajan antia 13.4.2013:

Mitä uutta?

Vuorovaikutus

- Otetaan kyläläisten mielipiteet huomioon

Palvelut

- Seuraavat palvelut takaisin: kauppa, posti, asema ja koulu

Elintarviketuotanto

- Monipuolista elintarviketuotantoa viljelyalueilla ja jalostusta
- Ymmärretään ruoantuotannon tärkeys – pellot säilytetään

Asema ja asemanseutu

- Kuka määrää aseman paikan; kaupunki, VR vai yhdessä?
- Asema ja hyvät liikenneyhteydet
- Asemalle 32-kerroksisia taloja
- Kolmosen kokemuskampus reservialue
- Siirrettävä kylä

Liikenne

- Rinnakkaistie
- Jokelantie ei toimi pitkämatkaisen liikenteen väylänä, paljon liittymiä ja nopeusrajoituksia
- Tarvitaan Vantaanjoen ja Jokelantien väliin uusi väylä, joka johtaa Metsäkaltevesta Jokelaan ja joen yli Rantakulmatielle
- Haapasaarentie riittää ainoana radan itäpuolen yhteytenä itäiseen radanvarsitiehen

Jokelan kasvu

- Takoja kasvaa pohjoiseen
- Radan itäpuolella kasvua rajoittaa ekologinen vyöhyke.

Mitä säilytettävää?

Pellot ja maatalous

- Radan itäpuolella: hyvät pellot, laajat luomuviljelyalueet (mm. Eerola)
- Radan itäpuolella Mäntymäki; laajat pellot, luomutuotantoalue + talousmetsä- ja metsästys-alue
- Peltoaukeat viljelysmaana radan itäpuolella
- Maatalouselinkeino nykyisillä peltoalueilla
- Maaseutumaisuus Palopurolla
- Kaikki aktiiviviljelyssä olevat pellot, myös asemanseudulla
- Haapasaarentien alue peltona, varsinkin eteläpuoli, radan itäpuolella
- Maatalouselinkeinon kehittämismahdollisuus – maatalouselinkeinorakentaminen
- Maatilojen kehittäminen ja tuotantorakentaminen jatkossa
- Palopurolle syntymässä oleva luomu-lähiruokatuotanto- ja pienjalostusalue
- Maaseutuelinkeinojen säilyttäminen

Metsät

- Radan itäpuolella Mäntymäki: laaja talousmetsä- ja metsästysalue
- Paliskukkula, metsäalue
- yhtenäiset metsäalueet radan itäpuolella
- Metsäalueita säilytettävä mahdollisimman paljon sekä puistoalueet
- Virkistysalueet sinne missä eniten asutusta, ei talousmetsäalueelle

Maisema ja luonto

- Maiseman elävyys, monilmeisyys
- kulttuurimaisema säilytettävä, Hamburgintien aukeat, aukea radasta Harakka
- Kulttuurialueiden säilytys
- Alue säilytetään nykyisellään
- Maaseutumaisuus, väljä rakentaminen
- Vesistöt luonnontilaisena
- Peltoaukeat, maiseman avaruus, maatalousrakentamisen mahdollisuus

Uinossa keidas rata vyö

Asuminen, nykyiset tilat

- Harva pientaloasuminen
- Vanhojen maatilojen tilakeskukset riittävän suurina
- Tonteri, tontti Kulmala 1 heht. 12.12, Vantakorventie 70. Toimii ainoastaan kokonaisena rakennuksen sijoittelun vuoksi, rakennettu 1930-luvulla
- Kielomäki 8 h, kanoja, koira, hevonen
- "cityalueen" nykyisistä tonteista ei oteta maata teihin ym. Maaseutumaisuus le asunnoille
- Junarata ilman asemaa

[-]

Mitä kohennettavaa?

Julkinen liikenne

- Bussiyhteydet Hyvinkäälle paremmiksi
- Bussi- ja junayhteydet paremmiksi

Liikenneturvallisuus

- Jokelantielle olisi rakennettava korotetut suojatiet tai ainakin töyssyjä.
- Jokelantien suojateille jalankulkijoille liikennevalot ja kameravalvonta
- Nopeusnäyttötauluja hillitsemään ajonopeuksia, kuten on jo aiemmin lupailtu
- Jokelantien liikenteen vähentäminen taajama-alueen ulkopuolelle sijoittuvalla rinnakaistiella

Liikenneverkko ja muu infrastruktuuri

- Jokelantietä kaksi kaistaa etelään ja radan itäpuolelle kaksi kaistaa pohjoiseen
- Jätevesiviemäri, vesijohto ja valokaapeli samaan kaivantoon, jokainen talous tulee tavoittaa. Voisiko tämän toteuttaa tienrakentamisen yhteydessä?
- Jokelantielle rinnakaistie esim. Metsäkalteva Nukari
- Hamburgintien alikulku olisi parannettava vastaamaan liikenteen tarpeita.
- Radan huoltotiellä on paljon raskasta liikennettä, koska raskas liikenne ei voi käyttää Hamburgintien alikulua. Huoltotien kunnossapitäjä tulisi osoittaa.
- Leipurintien katuvalot kuntoon
- Päijännetunnelin vaikutus suunnitteluun?